

Arrest

nr. 275 305 van 15 juli 2022
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat R. AKTEPE
Amerikalei 95
2000 ANTWERPEN

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Turkse nationaliteit te zijn, op 31 januari 2022 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 5 januari 2022 tot beëindiging van het verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten en inreisverbod.

Gezien titel *Ibis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 3 februari 2022 met refertenummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 10 mei 2022, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 3 juni 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. VERMANDER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat R. AKTEPE verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat M. DUBOIS, die *loco* advocaten C. DECORDIER en T. BRICOUT verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 27 januari 2000 dient de verzoekende partij een verzoek tot regularisatie in.

1.2. Op 2 maart 2004 wordt het verzoek verworpen.

1.3. Op 6 februari 2014 legt de verzoekende partij samen met mevrouw S.A., van Nederlandse nationaliteit, een verklaring van wettelijke samenwoning af.

1.4. Op 18 maart 2014 dient de verzoekende partij een aanvraag in tot verblijf als familielid van een burger van de Unie, in functie van mevrouw S.A. Deze aanvraag wordt geweigerd op 9 augustus 2014.

1.5. Op 16 februari 2015 dient de verzoekende partij een tweede aanvraag in tot verblijf als familielid van een burger van de Unie, in functie van mevrouw S.A.

1.6. Op 2 september 2015 wordt de verzoekende partij in het bezit gesteld van een F-kaart.

1.7. Op 29 juli 2016 huwt de verzoekende partij in Turkije met mevrouw S.A.

1.8. Op 10 juli 2020 dient de verzoekende partij een aanvraag in om een duurzaam verblijf.

1.9. Op 5 januari 2022 neemt de staatssecretaris voor Asiel en Migratie een beslissing tot beëindiging van het verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten en inreisverbod. Dit is de bestreden beslissing waarvan de motieven luiden als volgt:

“Mijnheer,

(...)

nationaliteit : Turkije

Krachtens artikel 44bis, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna Vreemdelingenwet), wordt een einde gemaakt aan uw verblijf en krachtens artikel 7, alinea 1, 3° en 13° van de vreemdelingenwet wordt u bevolen het grondgebied van België te verlaten, binnen 0 dagen vanaf de kennisgeving van de beslissing, om de volgende ernstige redenen van nationale veiligheid:

Tussen 1985 en 1998 kwam u regelmatig gedurende korte periodes naar België met een paspoort voorzien van een visum C in de hoedanigheid van imam.

Op 27/01/2000 diende u een regularisatieverzoek in, in toepassing van de wet van 22/12/1999, dewelke op 02/03/2004 werd verworpen. Vervolgens diende u op 01/08/2005 en 06/07/2006 telkens een nieuw regularisatieverzoek in. Op 02/03/2004 werden deze zonder voorwerp verklaard. Op 03/04/2008 diende u een regularisatieverzoek om humanitaire redenen in en op 14/04/2008 diende u een regularisatieverzoek om medische redenen in. Het verzoek dd. 03/04/2008 werd op 10/06/2009 ontvankelijk, doch ongegrond verklaard. Op 17/07/2009 diende u nogmaals een regularisatieverzoek om humanitaire redenen in, deze werd op 14/02/2014 onontvankelijk verklaard met een bevel om het grondgebied te verlaten. Het verzoek om medische redenen dd. 14/04/2008 werd op 28/10/2011 ontvankelijk, doch ongegrond verklaard.

Op 27/11/2012 bent u uit de echt gescheiden te Turkije van H.R. (...).

Op 06/02/2014 deed u een verklaring van wettelijke samenwoning met A.S. (...) “(...)1970 van de Nederlandse nationaliteit. U diende op 18/03/2014 een aanvraag voor een familielid van een burger van de Unie in op basis van de duurzame relatie met A.S. (...). Deze werd op 09/08/2014 geweigerd met een bevel om het grondgebied te verlaten. Tegen deze beslissing diende u op 17/10/2014 beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, dewelke het beroep verwierp op 19/12/2014.

Op 16/02/2015 diende u een nieuwe aanvraag voor een familielid van een burger van de Unie in op basis van de wettelijke samenwoning met A.S. (...). Op 02/09/2015 werd u in het bezit gesteld van een F-kaart, geldig tot 10/07/2025. Op 29/07/2016 huwde u te Turkije met A.S. (...). U diende op 10/07/2020 een aanvraag om duurzaam verblijf in.

Uit uw administratief dossier blijken elementen van nationale veiligheid die aantonen dat u een ernstige bedreiging vormt voor de Belgische samenleving.

Op 27/05/1986 stelde de toenmalige Bijzonder Opsporingsbrigade (BOB) een nota op ter attentie van de DVZ dewelke aanhaalt dat u gekend bent als moslimfundamentalist en voor godsdienstige agitatie zorgt door middel van het actief propaganderen van Islamitisch fundamentalisme.

Op 20/08/2021 stelde de Veiligheid van de Staat (VSSE) een nota op omtrent u en uw echtgenote A. (...) in het kader van hun wettelijke bevoegdheden inzake extremisme (vrije vertaling): u en uw echtgenote zijn gekend als leden van de Hizb-ut-Tahrir (HuT), ook de Partij van de Bevrijding genoemd. De Hizb-ut-Tahrir (officieel: Hizb-ut-Tahrir al-Islami of Partij van de Islamitische Vrijheid) werd opgericht door een afsplijting van de Palestijnse Moslimbroeders, en is op internationaal niveau gestructureerd. Het is een resolute islamitische groep, wat wil zeggen dat zij de klemtoon leggen op de politieke aspecten. Het ultieme doel van de HuT is de stichting van een mondiaal kalifaat. Om dit doel te bereiken ontwikkelt de groep diverse activiteiten van propaganda. In Europa zijn zij voornamelijk pacifistisch, doch bepaalde buitenlandse regimes behandelden de groep als terroristisch. De HuT zijn eerder afstandelijk tegenover groepen die niet dezelfde doctrine delen en verwerpen de westerse democratie. De groep beschikt in België over een Arabische en een Turkse vleugel. Sinds 2001 trekt u de aandacht van de VSSE omwille van uw activiteiten voor de HuT waaruit blijkt dat u één van de leiders op ons grondgebied bent voor de Turkse tak van de beweging, vooral in het voordeel van een invloedrijke groep in Limburg waar u zeker al sinds 2013 imam bent. Zodoende wordt u beschouwd als zijnde een propagandist van de HuT. De VSSE definieert een propagandist als een extremistische bron, in die zin dat de persoon een invloedrijke positie, referenties en/of een publiek heeft, extremistische inhoud produceert, de chef of leider van een groep is en contacten onderhoudt in extremistische kringen. Uw echtgenote wordt beschouwd als zijnde een activist van de HuT. De VSSE beschouwt de Hizb-ut-Tahrir als een extremistische groepering.

Het is niet omdat u voor bovenstaande feiten nooit veroordeeld werd, dat u daarom geen ernstige bedreiging vormt voor de nationale veiligheid. De bevoegdheid om het verblijf te beëindigen wegens een ernstige bedreiging van de nationale veiligheid vereist immers geen voorafgaande strafrechtelijke vervolging of veroordeling (RW 27 maart 2018, n° 241.138). Het begrip nationale veiligheid dekt zowel de interne als de externe veiligheid van een staat. Bijgevolg kunnen de aantasting van het functioneren van instellingen en essentiële openbare diensten, alsook het overleven van de bevolking, het risico van een ernstige verstoring van de externe betrekkingen of van de vreedzame co-existentie van de volkeren, evenals de aantasting van militaire belangen, de nationale veiligheid in gevaar brengen (HvJ, Land Baden-Württemberg t. Panagiotis Tsakouridis, C- 145/09, 23 november 2010, punt 41 tot 45 en aldaar aangehaalde rechtspraak; HvJ, H.T. tegen Land Baden-Württemberg, C- 373/13, 24 juni 2015, punt 76 tot 78).

U werd op 11/10/2021 uitgenodigd om alle documenten en elementen aan te brengen waarvan u het nodig acht dat de DVZ hiervan kennis heeft ten einde uw situatie correct in te schatten, zodoende een beslissing tot intrekking of beëindiging van het verblijfsrecht te verhinderen of beïnvloeden (art. 62, § 1, eerste lid, van de wet van 15/12/1980). U ging het hoorrecht dat verstuurd werd per aangetekend schrijven op 26/10/2021 afhalen. U maakte evenwel geen gebruik van deze mogelijkheid, aldus kan enkel op basis van uw actueel dossier bij de Dienst Vreemdelingenzaken een beslissing aangaande het beëindigen van uw verblijfsrecht met een bevel om het grondgebied te verlaten worden genomen. In het kader van een beslissing tot einde van het verblijf genomen krachtens artikel 44bis, § 2 van de Vreemdelingenwet, moet rekening gehouden worden met de duur van het verblijf, de leeftijd, gezondheidstoestand, gezins- en economische situatie, sociale en culturele integratie in België en de mate waarin u bindingen heeft met uw land van herkomst.

Aangaande uw familiale banden blijkt uit het administratieve dossier dat u gehuwd bent met A.S. (...) °(...)1970 van de Nederlandse nationaliteit. Uw echtgenote heeft een eerste keer recht op verblijf gehad in België tussen 1979 en 1992, als Turkse onderdane. Vervolgens is zij een tweede keer naar België gekomen, als Nederlandse onderdane, in 2011. Zij is momenteel in het bezit van een EU+ kaart als Europese werknemer. Op basis van de elementen in het dossier blijkt dat jullie samen geen kinderen hebben, u zou evenwel vier kinderen hebben uit uw vorige huwelijk doch hun identiteit noch hun woonplaats zijn terug te vinden in uw administratief dossier. Zij staan geenszins op uw domicilieadres ingeschreven, doch u en uw echtgenote staan op hetzelfde domicilieadres ingeschreven. Aangaande eventuele andere familieleden in België dient te worden opgemerkt dat het familie- en gezinsleven in de zin van het artikel 8 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM) de aard en de hechtheid van de gezinsband aan haalt, namelijk de band tussen partners en tussen ouder en hun minderjarige kinderen. De andere gezinsleden vallen onder de bepalingen opgenomen in artikel 8 van het EVRM wanneer een meer dan normale afhankelijkheid wordt bewezen, wat hier niet blijkt uit het administratief dossier.

Er liggen thans geen stukken voor waaruit blijkt dat er in hoofde van uw echtgenote sprake zou zijn van onoverkomelijke hinderpalen, die het uitbouwen van een normaal en effectief gezinsleven in Turkije of elders verhinderen, evenmin blijkt dat u uw gezinsleven enkel in België zou kunnen uitbouwen. U huwde

in 2016 in Turkije met een Nederlandse onderdane van Turkse origine, ook uw echtscheiding in 2012 vond plaats in Turkije. Daarenboven is uw echtgenote lid van de HuT, de extremistische organisatie waarvoor u als propagandist beschouwd wordt. Op basis van het administratief dossier is het niet onredelijk om aan te nemen dat zowel u, als uw echtgenote affiniteit hebben met uw land van herkomst Turkije en vertrouwd zijn met de taal, cultuur en gebruiken. Voorts is uw echtgenote niet onderhevig aan de huidige beslissing, zodoende is zij geenszins verplicht België te verlaten. Zij kan ervoor kiezen om jullie gezinscel samen verder te zetten in Turkije of zij kan er voor kiezen om in België te blijven. Zij kan u steeds bezoeken via periodieke reizen en contact onderhouden via moderne communicatiemiddelen. Dat de contacten met uw echtgenote op die manier minder frequent en/of diepgaand zouden zijn, is enkel en alleen het gevolg van uw persoonlijk gedrag. Het vraagt weldegelijk een inspanning van u en uw echtgenote om jullie aan te passen aan een leven in Turkije of elders, doch deze moeilijkheden zijn niet onoverkomelijk.

Eveneens haalt het artikel 8 EVRM aan dat "Geen inmenging van enig openbaar gezag is toegestaan met betrekking tot de uitoefening van dit recht dan voor zover bij de wet is voorzien en in een democratische samenleving nodig is in het belang van 's lands veiligheid, de openbare veiligheid, of het economisch welzijn van het land, de bescherming van de openbare orde en het voorkomen van strafbare feiten, de bescherming van de gezondheid of de goede zeden, of voor de bescherming van de rechten en vrijheden van anderen". Hoewel het belang van het kind een primordiaal karakter heeft, heeft het daarom nog geen absoluut karakter. Bij de afweging van de verschillende op het spel staande belangen, neemt het belang van het kind een bijzondere plaats in. Die bijzondere plaats maakt het evenwel niet onmogelijk om eveneens rekening te houden met andere belangen (EHRM, 3 oktober 2014, nr. 12738/10, Jeunesse t. Nederland, par. 101; GwH 7 maart 2013, nr. 30/2013). Het gevaar dat u vormt voor de nationale veiligheid is superieur aan de gezinsbelangen die u kan doen gelden. Heden wordt u immers door de VSSE beschouwd als een propagandist voor de HuT (nota dd. 20/08/2021), u trekt immers sinds 2001 de aandacht van de VSSE omwille van uw activiteiten voor de HuT waaruit blijkt dat u één van de leiders in België bent voor de Turkse tak van de beweging, vooral in het voordeel van een invloedrijke groep in Limburg waar u zeker al sinds 2013 imam bent. Uw gedachtengoed staat haaks op de waarden van de Westerse samenleving, aangezien u wordt beschouwd als een propagandist voor de HuT, een extremistische resolute islamitische groepering die gericht is op een mondiaal kalifaat en de westerse democratie verwerpt. De ernstige bedreiging voor de nationale veiligheid die uit uw gedrag voortvloeit, is zodanig dat uw persoonlijke belangen geen voorrang mogen hebben op het vrijwaren van de nationale veiligheid. Bijgevolg is er geen familiaal beletsel voor de beëindiging van het verblijfsrecht met een bevel om het grondgebied te verlaten.

Betreffende uw medische toestand werd geen enkel document voorgelegd, doch dient te worden aangehaald dat u op 14/04/2008 een regularisatieverzoek indiende om medische redenen. Het verzoek om medische redenen werd op 28/10/2011 ontvankelijk, doch ongegrond verklaard. In het administratief dossier zijn er rekeninguittreksels aanwezig van 2015, die u voorlegde als bewijs van uw duurzame relatie, waaruit blijkt dat er een bedrag ontvangen wordt van de Voorzorg. Het is echter onduidelijk om welk bedrag dit gaat (leefloon/invaliditeitsuitkering/etc.) en ter attentie van wie dit bedrag werd overgemaakt. In een e-mail van de Voorzorg dd. 08/10/201, eveneens voorgelegd i.k.v. uw verblijfsaanvraag als partner, staat de vraag van de verantwoordelijke om u de rest van uw ziekte-uitkering van september 2014 uit te betalen. Het is echter niet duidelijk of u heden nog onder dit stelsel valt. Indien u alsnog onder een ziekte-uitkering valt, wil dit niet automatisch zeggen dat dit een terugkeer naar uw land van herkomst in de weg staat. Heden liet u immers na om actuele medische documenten voor te leggen die een mogelijke medische problematiek staven. Indien u alsnog over medische elementen beschikt, liet u na dit aan te tonen. Bijgevolg zijn er geen indicaties van ziektes in het dossier, die u verhinderen om terug te keren naar uw land van herkomst. Daarom kan geconcludeerd worden dat er geen medische elementen zijn die een terugkeer naar het land van herkomst in de weg staan.

Wat de duur van uw verblijf betreft, alsook de sociale en culturele integratie staat het vast dat 68 jaar bent en sedert 2015 in ononderbroken wettelijk verblijf in België bent. Voorheen kwam u reeds sinds 1985 tot 1998 voor korte periodes naar België en sedert 2000 trachtte u verblijfsrecht te verwerven. Integratie of hechte sociale en culturele banden met de Belgische samenleving kan niet verondersteld worden louter op basis van de duur van uw verblijf in het Rijk. Uit bovenstaande informatie en uw administratief dossier blijkt dat u gedurende de voorbije jaren enkele nodige stappen ondernam om u hier te vestigen zoals het huren van een woonst, het opbouwen van een sociaal netwerk en een aansluiting bij een mutualiteit. We wijzen er ook op dat u geen documenten voorlegde waaruit blijkt dat u ondertussen één van de officiële landstalen machtig bent, evenmin legde u een attest van inburgering voor. Het wordt niet betwist dat terugkeren naar Turkije of naar een derde land, om daar een leven op te bouwen, wellicht tot de nodige aanpassingsproblemen zal leiden. Begrijpelijk is dat u in de jaren van uw

verblijf in België vriendschappen hebt opgebouwd en dat uw sociale leven zich hier afspeelt. Doch u groeide op in Turkije, huwde in 2016 in Turkije met een Nederlandse onderdane die van Turkse origine is en u bent één van de leiders in België voor de Turkse tak van de HuT.

Wat betreft uw economische situatie legde u geen documenten waaruit blijkt dat u tewerkgesteld bent op de reguliere arbeidsmarkt. Uw administratief dossier bevat een e-mail van de Voorzorg dd. 08/10/2014, voorgelegd i.k.v. uw verblijfsaanvraag als partner, hierin stelt de verantwoordelijke de vraag om u de rest van uw ziekte-uitkering van september 2014 uit te betalen. Het is echter niet duidelijk of u heden nog onder dit stelsel valt. Indien u momenteel niet in de mogelijkheid bent om professioneel actief te zijn, liet u na dit aan te tonen. Verder blijkt dat u of uw echtgenote aangesloten bent bij het ziekenfonds de Voorzorg (cf. uittreksel rekening), dat één van jullie in 2015 een bedrag kreeg van de Voorzorg (vermoedelijk u gezien de e-mail van Voorzorg), en dat u over een huurcontract beschikt. Deze zijn standaard zaken die weinig inzicht bieden in de sociale en culturele integratie van de betrokkene in België. Alle burgers hebben er een persoonlijk voordeel bij om zich op het gebied van huisvesting, ziektekosten en andere verzekeringen in orde te stellen. Overigens blijkt uit de nota dd. 26/08/2021 van de VSSE dat u één van de leiders in België bent voor de Turkse tak van de HuT, vooral in het voordeel van een invloedrijke groep in Limburg waar u zeker al sinds 2013 imam bent. U gebruikt met andere woorden uw professionele activiteiten tegen de waarden, normen en veiligheid van de Belgische samenleving. Bovendien doet het feit of u al dan niet arbeidsactief bent geen afbreuk aan het gevaar dat u vormt voor de samenleving daar u beschouwd wordt als een propagandist van de HuT, een extremistische groepering die gericht is op een mondiaal kalifaat en de westerse democratie verwerpt. Reeds op 27/05/1986 stelde de toenmalige Bijzonder Opsporingsbrigade (BOB) een nota op ter attentie van de DVZ dewelke aanhaalt dat u gekend bent als moslimfundamentalist en voor godsdienstige agitatie zorgt door middel van het actief propaganderen van Islamitisch fundamentalisme. Dit toont aan dat uw engagement over de jaren heen groot is en er geenszins sprake is van disengagement daar u tot op de dag van vandaag als een extremistische bron beschouwd wordt door de VSSE. U bent bijgevolg een werkelijke, actuele en voldoende ernstige bedreiging voor het fundamenteel belang van de samenleving.

Wij merken op dat de kennis, vaardigheden en ervaringen die u tijdens uw verblijf in België opdeed door onder meer mogelijke opleidingen en werk, geenszins verloren gaan en door u kunnen aangewend worden om u in de toekomst elders te vestigen en te integreren.

Wat de beoordeling van het risico op schending van artikel 3 EVRM betreft, komt het aan de betrokkene toe om elementen naar voor te brengen die aantonen dat er ernstige redenen zijn om aan te nemen dat, indien de verwijderingsmaatregel uitgevoerd wordt, hij zou blootgesteld worden aan een reëel risico op onmenselijke behandelingen tegenstrijdig met artikel 3 EVRM. Indien betrokkene bewijsstukken voorlegt, is het aan de Regering om de eventuele twijfels hieromtrent weg te nemen (EHRM, arrest Saadi tegen Italië, 28 februari 2008, § 129). Conform artikel 62, § 1 van de wet van 15 december 1980, heeft u een vragenlijst gekregen waarbij u de mogelijkheid werd gegeven om pertinente elementen voor te leggen die het nemen van een beslissing kunnen verhinderen of beïnvloeden. U heeft hier echter geen gebruik van gemaakt en u heeft geen vrees voor een terugkeer geuit. Het administratief dossier bevat geen elementen dewelke een mogelijk risico op de schending van artikel 3 EVRM bevatten.

Op grond van het administratief dossier wordt geconcludeerd dat het beëindigen van uw verblijfsrecht met een bevel om het grondgebied te verlaten een noodzakelijke maatregel vormt voor de bescherming van de nationale veiligheid daar uw gedrag een werkelijke, actuele en voldoende ernstige bedreiging vormt voor een fundamenteel belang van de samenleving. De hierboven vermelde elementen tonen duidelijk aan dat u een ernstige bedreiging en gevaar vormt en tonen duidelijk aan dat er dwingende redenen van nationale veiligheid zijn die het mogelijk maken om een einde te maken aan uw verblijf op basis van artikel 44bis, § 2 van de Vreemdelingenwet.

Gelet op de dwingende redenen van nationale veiligheid wordt u krachtens artikel 44ter §2 van de Vreemdelingenwet geen termijn toegestaan om het grondgebied te verlaten.

Deze redenen zijn dwingende redenen in de zin van artikel 39/79, § 3, van de Vreemdelingenwet. Bijgevolg heeft het indienen van een beroep tot nietigverklaring tegen deze beslissing(en) in geen geval tot gevolg dat de uitvoering van het bevel om het grondgebied te verlaten wordt geschorst.

Krachtens artikel 44nonies van de Vreemdelingenwet, wordt het u verboden het grondgebied van België te betreden en dit voor een duur van 10 jaar, om de volgende redenen:

Op 27/05/1986 stelde de toenmalige Bijzonder Opsporingsbrigade (BOB) een nota op ter attentie van de DVZ dewelke aanhaalt dat u gekend bent als moslimfundamentalist en voor godsdienstige agitatie zorgt door middel van het actief propaganderen van Islamitisch fundamentalisme.

Op 20/08/2021 stelde de Veiligheid van de Staat (VSSE) een nota op omtrent u en uw echtgenote A. (...) in het kader van hun wettelijke bevoegdheden inzake extremisme (vrije vertaling): u en uw echtgenote zijn gekend als leden van de Hizb-ut-Tahrir (HuT), ook de Partij van de Bevrijding genoemd. De Hizb-ut-Tahrir (officieel: Hizb-ut-Tahrir al-Islami of Partij van de Islamitische Vrijheid) werd opgericht door een afsplijting van de Palestijnse Moslimbroeders, en is op internationaal niveau gestructureerd. Het is een resolute islamitische groep, wat wil zeggen dat zij de klemtoon leggen op de politieke aspecten. Het ultieme doel van de HuT is de stichting van een mondiaal kalifaat. Om dit doel te bereiken ontwikkelt de groep diverse activiteiten van propaganda. In Europa zijn zij voornamelijk pacifistisch, doch bepaalde buitenlandse regimes behandelden de groep als terroristisch. De HuT zijn eerder afstandelijk tegenover groepen die niet dezelfde doctrine delen en verwerpen de westerse democratie. De groep beschikt in België over een Arabische en een Turkse vleugel. Sinds 2001 trekt u de aandacht van de VSSE omwille van uw activiteiten voor de HuT waaruit blijkt dat u één van de leiders op ons grondgebied bent voor de Turkse tak van de beweging, vooral in het voordeel van een invloedrijke groep in Limburg waar u zeker al sinds 2013 imam bent. Zodoende wordt u beschouwd als zijnde een propagandist van de HuT. De VSSE definieert een propagandist als een extremistische bron, in die zin dat de persoon een invloedrijke positie, referenties en/of een publiek heeft, extremistische inhoud produceert, de chef of leider van een groep is en contacten onderhoudt in extremistische kringen. Uw echtgenote wordt beschouwd als zijnde een activist van de HuT. De VSSE beschouwt de Hizb-ut-Tahrir als een extremistische groepering.

Betreffende uw medische toestand werd geen enkel document voorgelegd, doch dient te worden aangehaald dat u op 14/04/2008 een regularisatieverzoek indiende om medische redenen. Het verzoek om medische redenen werd op 28/10/2011 ontvankelijk, doch ongegrond verklaard. In het administratief dossiers zijn er rekeninguittreksels aanwezig van 2015, die u voorlegde als bewijs van uw duurzame relatie, waaruit blijkt dat er een bedrag ontvangen wordt van de Voorzorg. Het is echter onduidelijk om welk bedrag dit gaat (leefloon/invaliditeitsuitkering/etc.) en ter attentie van wie dit bedrag werd overgemaakt. In een e-mail van de Voorzorg dd. 08/10/2011, eveneens voorgelegd i.k.v. uw verblijfsaanvraag als partner, staat de vraag van de verantwoordelijke om u de rest van uw ziekte-uitkering van september 2014 uit te betalen. Het is echter niet duidelijk of u heden nog onder dit stelsel valt. Indien u alsnog onder een ziekte-uitkering valt, wil dit niet automatisch zeggen dat dit een terugkeer naar uw land van herkomst in de weg staat. Heden liet u immers na om actuele medische documenten voor te leggen die een mogelijke medische problematiek staven. Indien u alsnog over medische elementen beschikt, liet u na dit aan te tonen. Bijgevolg zijn er geen indicaties van ziektes in het dossier, die u verhinderen om terug te keren naar uw land van herkomst. Daarom kan geconcludeerd worden dat er geen medische elementen zijn die een terugkeer naar het land van herkomst in de weg staan.

Aangaande uw familiale banden blijkt uit het administratieve dossier dat u gehuwd bent met A.S. (...) °(...)1970 van de Nederlandse nationaliteit. Uw echtgenote heeft een eerste keer recht op verblijf gehad in België tussen 1979 en 1992, als Turkse onderdane. Vervolgens is zij een tweede keer naar België gekomen, als Nederlandse onderdane, in 2011. Zij is momenteel in het bezit van een EU+ kaart als Europese werknemer. Op basis van de elementen in het dossier blijkt dat jullie samen geen kinderen hebben, u zou evenwel vier kinderen hebben uit uw vorige huwelijk doch hun identiteit noch hun woonplaats zijn terug te vinden in uw administratief dossier. Zij staan geenszins op uw domicilieadres ingeschreven, doch u en uw echtgenote staan op hetzelfde domicilieadres ingeschreven. Aangaande eventuele andere familieleden in België dient te worden opgemerkt dat het familie- en gezinsleven in de zin van het artikel 8 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM) de aard en de hechtheid van de gezinsband aan haalt, namelijk de band tussen partners en tussen ouder en hun minderjarige kinderen. De andere gezinsleden vallen onder de bepalingen opgenomen in artikel 8 van het EVRM wanneer een meer dan normale afhankelijkheid wordt bewezen, wat hier niet blijkt uit het administratief dossier.

Er liggen thans geen stukken voor waaruit blijkt dat er in hoofde van uw echtgenote sprake zou zijn van onoverkomelijke hinderpalen, die het uitbouwen van een normaal en effectief gezinsleven in Turkije of elders verhinderen, evenmin blijkt dat u uw gezinsleven enkel in België zou kunnen uitbouwen. U huwde in 2016 in Turkije met een Nederlandse onderdane van Turkse origine, ook uw echtscheiding in 2012 vond plaats in Turkije. Daarenboven is uw echtgenote lid van de HuT, de extremistische organisatie waarvoor u als propagandist beschouwd wordt. Op basis van het administratief dossier is het niet onredelijk om aan te nemen dat zowel u, als uw echtgenote affiniteit hebben met uw land van herkomst

Turkije en vertrouwd zijn met de taal, cultuur en gebruiken. Voorts is uw echtgenote niet onderhevig aan de huidige beslissing, zodoende is zij geenszins verplicht België te verlaten. Zij kan ervoor kiezen om jullie gezinscel samen verder te zetten in Turkije of zij kan er voor kiezen om in België te blijven. Zij kan u steeds bezoeken via periodieke reizen en contact onderhouden via moderne communicatiemiddelen. Dat de contacten met uw echtgenote op die manier minder frequent en/of diepgaand zouden zijn, is enkel en alleen het gevolg van uw persoonlijk gedrag. Het vraagt weldegelijk een inspanning van u en uw echtgenote om jullie aan te passen aan een leven in Turkije of elders, doch deze moeilijkheden zijn niet onoverkomelijk.

Eveneens haalt het artikel 8 EVRM aan dat "Geen inmenging van enig openbaar gezag is toegestaan met betrekking tot de uitoefening van dit recht dan voor zover bij de wet is voorzien en in een democratische samenleving nodig is in het belang van 's lands veiligheid, de openbare veiligheid, of het economisch welzijn van het land, de bescherming van de openbare orde en het voorkomen van strafbare feiten, de bescherming van de gezondheid of de goede zeden, of voor de bescherming van de rechten en vrijheden van anderen". Hoewel het belang van het kind een primordiaal karakter heeft, heeft het daarom nog geen absoluut karakter. Bij de afweging van de verschillende op het spel staande belangen, neemt het belang van het kind een bijzondere plaats in. Die bijzondere plaats maakt het evenwel niet onmogelijk om eveneens rekening te houden met andere belangen (EHRM, 3 oktober 2014, nr. 12738/10, Jeunesse t. Nederland, par. 101; GwH 7 maart 2013, nr. 30/2013). Het gevaar dat u vormt voor de nationale veiligheid is superieur aan de gezinsbelangen die u kan doen gelden. Heden wordt u immers door de VSSE beschouwd als een propagandist voor de HuT (nota dd. 20/08/2021), u trekt immers sinds 2001 de aandacht van de VSSE omwille van uw activiteiten voor de HuT waaruit blijkt dat u één van de leiders in België bent voor de Turkse tak van de beweging, vooral in het voordeel van een invloedrijke groep in Limburg waar u zeker al sinds 2013 imam bent. Uw gedachtengoed staat haaks op de waarden van de Westerse samenleving, aangezien u wordt beschouwd als een propagandist voor de HuT, een extremistische resolute islamitische groepering die gericht is op een mondiaal kalifaat en de westerse democratie verwerpt. De ernstige bedreiging voor de nationale veiligheid die uit uw gedrag voortvloeit, is zodanig dat uw persoonlijke belangen geen voorrang mogen hebben op het vrijwaren van de nationale veiligheid. Bijgevolg is er geen familiaal beletsel voor een terugkeer naar uw land van herkomst en een inreisverbod van 10 jaar.

Uit hetgeen hieraan voorafgaat blijkt dat een inreisverbod van 10 jaar gerechtvaardigd is. Uw gezinssituatie zoals hierboven weergegeven weegt niet op tegen de ernstige bedreiging die u vormt voor de nationale veiligheid. U koos er bovendien zelf voor om uw verantwoordelijkheid niet op te nemen ten aanzien van uw gezin, aangezien u had moeten weten dat dergelijk afwijkend gedrag en gedachtengoed ernstige gevolgen kon hebben voor uw verblijfsrecht in België, alsook een regulier gezinsleven in de weg staan."

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In een eerste middel voert de verzoekende partij de schending aan van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: de wet van 29 juli 1991), van artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van artikel 8 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM), van het zorgvuldigheidsbeginsel, van de materiële motiveringsplicht, van artikel 44bis, §2 van de Vreemdelingenwet, van artikel 19 van de Grondwet en van het beginsel van fair play.

Na een theoretische uiteenzetting betreffende de door haar geschonden geachte bepalingen en beginselen, zet de verzoekende partij haar eerste middel uiteen als volgt:

"Vooreerst rijst de vraag wat dient te worden begrepen onder de notie "ernstige redenen van nationale veiligheid" uit bovenstaand artikel aangezien deze notie in de wet niet nader wordt gedefinieerd.

In de parlementaire voorbereidingen van de wet van 24 februari 2017 wordt voor de interpretatie van de begrippen "openbare orde" en "nationale veiligheid" teruggegrepen naar de rechtspraak van het Hof van Justitie: "(...) Zoals hierboven vermeld, houdt het begrip "redenen van openbare orde of nationale veiligheid" het bestaan in van een voldoende ernstige bedreiging voor een fundamenteel belang van de samenleving, waarbij dit belang moet worden begrepen als ook de binnenlandse en buitenlandse

veiligheid van de Staat omvattend (arrest P.I., 22 mei 2012, C-348/09, EU:C:2012:300, punt 34; arrest J.N., 15 februari 2016, C-601/15 PPU, EU:C:2016:84, punt 67)” (MvT bij het wetsontwerp tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, met het doel de bescherming van de openbare orde en de nationale veiligheid te versterken, Parl.St., Kamer, 2016- 2017, DOC 54 2215/001, p. 23). De begrippen “nationale veiligheid” en “openbare veiligheid” dekken volgens de rechtspraak van het Hof van Justitie dezelfde lading (zie HvJ 15 februari 2016, C- 601/15PPU (GK), J.N./Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie, § 66 en HvJ 23 november 2010, C-145/09 (GK), Tsakouridis, § 44). Het Hof heeft uitgelegd dat het begrip “nationale veiligheid” zowel slaat op de interne als op de externe veiligheid van een lidstaat (HvJ, 26 oktober 1999, C-273/97, Angela Maria Sirdar/The Army Board en Secretary of State for Defence, § 18). Dit omvat zowel de aantasting van het functioneren van instellingen en essentiële openbare diensten, alsook het overleven van de bevolking, het risico van een ernstige verstoring van de externe betrekkingen of van de vreedzame co-existentie van de volkeren, evenals de aantasting van militaire belangen en geldt eveneens voor gevallen waarin een derdelander behoort tot een vereniging die steun verleent aan het internationale terrorisme, of een dergelijke vereniging steunt (cf. HvJ 24 juni 2015, C-373/13, H.T./Land Baden-Württemberg, §§ 78 en 80). Terrorisme, en de bestrijding ervan, ressorteren onder het begrip “nationale veiligheid” (cf. HvJ 26 november 2002, C-100/01, Ministre de l’Intérieur/Aitor Oteiza Olazabal, §§ 12 en 35; HvJ 13 september 2016, C-304/14, C.S., § 39).

Ten tweede dient te worden ingegaan op de vereiste graad van ernst van de dreiging die van een vreemdeling uitgaat. Artikel 44bis van de Vreemdelingenwet maakt een beëindiging van het verblijf mogelijk “om ernstige redenen van openbare orde of nationale veiligheid”.

In de parlementaire voorbereidingen wordt dit als volgt verduidelijkt: “De “ernstige redenen” vertalen het idee dat de omstandigheden van het geval een belangrijkere graad van ernst moeten vertonen, en de “dwingende redenen” vereisen dat de omstandigheden van het geval nog ernstiger zijn. Daaruit volgt dat het begrip “ernstige redenen” breder is dan het begrip “dwingende redenen” (arrest P.I., 22 mei 2012, C-348/09, EU:C:2012:300, punt 19, en vermelde rechtspraak). [...] Wanneer zij overweegt een einde te maken aan het verblijf om redenen van openbare orde of nationale veiligheid, moet de bevoegde overheid dus, geval per geval, nagaan of de bedreiging die de betrokkene vertegenwoordigt wel voldoende ernstig is om dat te doen, gelet op zijn verblijfsstatus. Daartoe moeten alle relevante gegevens, feitelijke en juridische, die specifiek zijn voor het geval in aanmerking worden genomen. Verscheidene factoren kunnen zo van invloed zijn op de ernst van de bedreiging, zoals de aard of de omvang van de feiten, de aard en de ernst van de opgelopen of uitgesproken sancties, de juridische en/of politieke context van de feiten, zowel op nationaal als op internationaal vlak, de status van het slachtoffer, de graad van verantwoordelijkheid of betrokkenheid van de betrokkene, de sociale of beroepsstatus van de betrokkene, zijn neiging tot herhaling of tot volhouden van zijn gedrag, de modus operandi, enzovoort. Zo kan, conform de rechtspraak van het Hof van Justitie, het begrip “ernstige redenen van openbare orde of nationale veiligheid” het deelnemen aan of ondersteunen van terroristische activiteiten of van een terroristische organisatie (arrest H.T., 24 juni 2015, C- 373/13, ECLI:EU:C:2015:413), de aan de drugshandel gerelateerde criminaliteit (arrest Tsakouridis, 23 november 2011, C-145/09, EU:C:2010:708; arrest Calfa, 19 januari 1999, C-348/96, EU:C: 1999:6; arrest Orfanopoulos en Oliveri, 29 april 2004, C-482/01 en C-493/01, EU:C:2004:262), de daden van seksueel misbruik of verkrachting jegens een minderjarige, de mensenhandel en de seksuele uitbuiting van vrouwen en kinderen, de illegale handel in drugs, de illegale wapenhandel, het witwassen van geld, de corruptie, de vervalsing van betaalmiddelen, de cybercriminaliteit en de georganiseerde misdaad (arrest P.I., 22 mei 2012, C-348/09, EU:C:2012:300), of nog de fiscale fraude (arrest Aladzhov, 17 november 2011, C-434/10, EU:C:2011:750), dekken. Toch dient erop gewezen dat zelfs bij dergelijke feiten de bevoegde overheid elke situatie in zijn geheel moet onderzoeken, zodat er niet automatisch een einde aan het verblijf kan worden gemaakt om “ernstige redenen van openbare orde of nationale veiligheid”. Het kan immers voorkomen dat de omstandigheden van de zaak niet de graad van ernst hebben die vereist is om als zodanig te worden gekwalificeerd. In het licht van de bovenvermelde arresten kunnen daarentegen de feiten die toelaten te besluiten tot het bestaan van “ernstige redenen van openbare orde of nationale veiligheid” ook heel goed vallen, in bijzonder ernstige omstandigheden, onder het begrip “dwingende redenen van nationale veiligheid”.

Uit wat voorafgaat vloeit voort dat de toepassing van artikel 44bis, §2 van de Vreemdelingenwet een verregaand individueel onderzoek vereist en dat uit de motieven van de beslissing de door betrokkene gestelde concrete, relevante en bewezen handelingen, die steun vinden in het administratief dossier, moeten blijken waaruit kan worden afgeleid dat hij een voldoende ernstige bedreiging vormt voor de nationale veiligheid en die de beëindiging van diens recht op verblijf rechtvaardigen.

Uit het administratief dossier blijken echter geen elementen van nationale veiligheid die zouden aantonen dat verzoeker een ernstige bedreiging vormt voor de Belgische samenleving.

Verzoeker betwist ten stelligste dat hij banden heeft met Hizb-ut-Tahrir (HuT).

Hij is nooit verhoord aangaande de strafbare feiten door het gerecht, laat staan veroordeeld.

Verzoeker heeft een blanco strafblad.

In de bestreden beslissing tot beëindiging van het verblijf worden, om te onderbouwen dat verzoeker een ernstig gevaar vormt voor de nationale veiligheid, de nota's van de Veiligheid van de Staat (hierna: de VSSE) van 27.05.1986 en 20.08.2021 aangewend. (STUK 4-5) Op basis van deze 2 verslagen besluit de staatssecretaris tot het bestaan van "elementen van nationale veiligheid" die de beëindiging van het verblijfsrecht rechtvaardigen, quod certe non.

Het verslag van 27.05.1986 is niet meer actueel. Verzoeker verkreeg immers zijn verblijfsrecht en zijn duurzaam verblijfsrecht ondanks dit verslag. Dit verslag was reeds gekend en toch verleende verwerende partij het verblijfsrecht toe. Thans kan dit verslag niet als grondslag dienen om het verblijf te in te trekken.

Als het verslag nader wordt onderzocht blijken daaruit geen strafbare feiten, noch een ernstige bedreiging, noch een lidmaatschap van welke organisatie dan ook. Het onderwerp luidt: "godsdienselijke agitatie door moslim-fundamentalist". Wat men begrijpt onder agitatie is niet duidelijk en kan zeker niet strafbaar of bedreigend worden genoemd.

Verder zou verzoeker actief propaganda voeren voor het Islamfundamentalisme. Verzoeker ontkent ten stelligste deze beweringen. Bij het verslag worden geen datums, noch locatie van concrete feiten vermeld, laat staan bewezen. Er worden geen getuigenverklaringen, geen uitgeschreven verslagen van telefoontaps, noch getuigenverklaringen of PV's bijgevoegd. Verzoeker is zelfs nooit verhoord aangaande de vermeende strafbare feiten.

Het verslag van 20.08.2021 is opgemaakt op vraag van DVZ n.a.v. de aanvraag duurzaam verblijf. In dat verslag wordt voor het eerst enkel beweerd en niet bewezen dat verzoeker een leider en propagandist van de Turkse tak van de HuT zou zijn. Verzoeker ontkent ten stelligste dat hij maar ooit enig contact heeft gehad met HuT. Er worden geen concrete feiten genoemd, er worden geen concrete datums, noch locaties vermeld. De inhoud van de preken wordt niet bijgebracht. Er zijn geen kopies van screenshots op facebook, er zijn geen getuigen, er wordt niet verwezen naar opsporingstechnieken, er zijn geen geluidsfragmenten...

Verweerder is bijgevolg onzorgvuldig te werk gegaan door het standpunt dat verzoeker een bedreiging vormt voor de nationale veiligheid louter te steunen op de hierboven weergegeven en nota's van de VSSE, die volgens verzoeker geen solide feitelijke basis hebben. Verzoeker benadrukt dat hij beschikt over een blanco strafregister en dat hij niet het voorwerp uitmaakt van enige strafvervolging. In de rapporten van de VSSE zijn weliswaar allerhande beweringen opgenomen, maar er worden nergens precieze verifieerbare feiten weergegeven. Verzoeker kan zich hierdoor ook niet terdege verdedigen.

-Arrest RvV nr. 265 593 van 16 december 2021;

Inzake het gebrek aan een aantoonbare factuele basis benadrukt verzoeker het gebrek aan een vermelding van concrete, verifieerbare feiten, uitspraken of 'posts' op sociale media en een verduidelijking van het tijdstip waarop deze handelingen zouden zijn gesteld. Verzoeker betoogt dat dergelijke inlichtingen nochtans gemakkelijk te verstrekken zijn. Verzoeker stelt vast dat bijvoorbeeld de inhoud van zijn "preken" nergens nader wordt toegelicht, noch de precieze plaatsen waar of de tijdstippen waarop hij deze zou hebben gehouden. Tevens merkt verzoeker op dat de inhoud van de propaganda die hij zou hebben verspreid, niet aan het dossier werd toegevoegd.

Verzoeker merkt op dat ook nergens wordt aangegeven dat redenen van staatsveiligheid zich verzetten tegen het geven van nadere preciseringen.

Verweerder kan nota's van de VSSE betrekken bij zijn beoordeling van het ernstig gevaar dat van een vreemdeling uitgaat. Dit impliceert evenwel niet dat hij kan voorbijgaan aan de verplichting om de vaststelling dat een vreemdeling effectief een ernstig gevaar vormt voor de nationale veiligheid te gronden op voldoende bewezen handelingen.

Nergens wordt een concrete factuele basis toegelicht zodat verzoeker niet in staat wordt gesteld zich erop te verdedigen en alleen maar kan ontkennen.

Verzoeker dient gevolgd te worden in het feit dat er geen afdoende verifieerbare feitelijke grondslag voorhanden is om te besluiten tot het bestaan van ernstige redenen van openbare veiligheid die een beëindiging van het recht op verblijf rechtvaardigen. De bestreden beslissing tot beëindiging van het verblijf getuigt niet van een deugdelijk onderzoek en een behoorlijke feitenvinding.

Verweerder heeft geen door verzoeker gestelde concrete, relevante en bewezen handelingen verzameld waarop een beslissing tot beëindiging van het verblijf kan worden gesteund (cf. GwH 18 juli 2019, nr. 112/2019). De Raad dient dan ook een miskenning van het zorgvuldigheidsbeginsel te aanvaarden, waardoor tevens de rechten van verdediging van verzoeker in het gedrang komen.

6.

Naast het feit dat er geen banden van verzoeker zijn aangetoond met HuT, stelt zich de vraag of de HuT werkelijk gevaarlijk is voor de nationale veiligheid.

Verwerende partij stelt letterlijk het volgende:

Op 20/08/2021 stelde de Veiligheid van de Staat (VSSE)¹ een nota op omtrent u en uw echtgenote A. (...) in het kader van hun wettelijke bevoegdheden inzake extremisme (vrije vertaling): u en uw echtgenote zijn gekend als leden van de Hizb-ut-Tahrir (HuT), ook de Partij van de Bevrijding genoemd. De Hizb-ut-Tahrir (officieel: Hizb-ut-Tahrir al-Islami of Partij van de Islamitische Vrijheid) werd opgericht door een afsplijting van de Palestijnse Moslimbroeders, en is op internationaal niveau gestructureerd. Het is een resolute islamitische groep, wat wil zeggen dat zij de klemtoon leggen op de politieke aspecten. Het ultieme doel van de HuT is de stichting van een mondiaal kalifaat. Om dit doel te bereiken ontwikkelt de groep diverse activiteiten van propaganda. In Europa zijn zij voornamelijk pacifistisch, doch bepaalde buitenlandse regimes behandelden de groep als terroristisch. De HuT zijn eerder afstandelijk tegenover groepen die niet dezelfde doctrine delen en verwerpen de westerse democratie. De groep beschikt in België over een Arabische en een Turkse vleugel. Sinds 2001 trekt u de aandacht van de VSSE omwille van uw activiteiten voor de HuT waaruit blijkt dat u één van de leiders op ons grondgebied bent voor de Turkse tak van de beweging, vooral in het voordeel van een invloedrijke groep in Limburg waar u zeker al sinds 2013 imam bent.

Zodoende wordt u beschouwd als zijnde een propagandist van de HuT. De VSSE definieert een propagandist als een extremistische bron, in die zin dat de persoon een invloedrijke positie, referenties en/of een publiek heeft, extremistische inhoud produceert, de chef of leider van een groep is en contacten onderhoudt in extremistische kringen. Uw echtgenote wordt beschouwd als zijnde een activist van de HuT². De VSSE beschouwt de Hizb-ut-Tahrir als een extremistische groepering.

Verwerende partij erkent zelf uitdrukkelijk dat HuT vreedzaam is! Hoe kan van een vreedzame organisatie een ernstige dreiging uitgaan voor de nationale veiligheid?

HuT is verder tevens niet opgenoemd in de terreurlijst. (BESLUIT (GBVB) 2017/154 VAN DE RAAD van 27 januari 2017 inzake de actualisering van de lijst van personen, groepen en entiteiten bedoeld in de artikelen 2, 3 en 4 van Gemeenschappelijk Standpunt 2001/931/GBVB betreffende de toepassing van specifieke maatregelen ter bestrijding van het terrorisme en tot intrekking van Besluit (GBVB) 2016/1136).

De activiteiten van de HuT zijn dan ook volledig legaal te noemen.

Nergens blijkt dat de in België actieve verenigingen die het gedachtengoed van de HuT genegen zijn zonder meer kunnen worden beschouwd als of gelijkgesteld met terroristische groepen.

Overeenkomstig artikel 3, tweede lid van het Gemeenschappelijk Standpunt van de Raad van 27 december 2001 betreffende de toepassing van specifieke maatregelen ter bestrijding van het terrorisme is een terroristische groepering "een sinds enige tijd bestaande, gestructureerde vereniging van meer dan twee personen die in overleg optreden om strafbare feiten van terroristische aard te plegen". In de verslagen van de VSSE waarop verweerder zich baseert wordt geen melding gemaakt van het feit dat verzoeker, die reeds meer dan 30 jaar in België verblijft en die reeds jaren opgevolgd wordt, ooit concrete handelingen stelde die toelaten te concluderen dat hij strafbare feiten van terroristische aard heeft gepleegd of voorbereid, dat hij aanzette tot geweld of dat hij acties ondernam of verklaringen

aflegde die dusdanig zwaarwichtig zijn dat kan worden geconcludeerd dat de nationale veiligheid in het gedrang kwam.

7.

Mocht verzoeker dan ook deel uitmaken van de HuT, wat niet het geval is, zouden zijn preken beschermd worden door artikel 19 van de grondwet:

De vrijheid van eredienst, de vrije openbare uitoefening ervan, alsmede de vrijheid om op elk gebied zijn mening te uiten, zijn gewaarborgd, behoudens bestraffing van de misdrijven die ter gelegenheid van het gebruikmaken van die vrijheden worden gepleegd.

8.

In het arrest n° 244 962 van 26 november 2020 heeft uw Raad een beslissing van het CGVS vernietigd aangaande een vluchteling die o.m. vervolging riskeerde in Rusland als lid van de HuT.

In het arrest n° 232 548 van 13 februari 2020 heeft uw Raad de hoedanigheid van vluchteling toegekend aan een lid van de HuT!

Mocht er werkelijk een ernstige bedreiging uitgaan van de HuT zouden de leden ervan nooit asiel krijgen in ons land!

9.

Het beginsel van de fair play houdt in dat de overheid zich onpartijdig moet opstellen bij het nemen van een besluit en de noodzakelijke openheid en eerlijkheid in acht dient te nemen.

In de bestreden beslissing wordt beweerd dat verzoeker uitgenodigd werd op 11.10.2021 om alle documenten en elementen aan te tonen die de beslissing kunnen beïnvloeden en dat hij hieraan geen gevolg gaf.

Niets is echter minder waar!

Op 09.11.2021 heeft verzoeker per aangetekende post stukken overgemaakt aan verweerder omtrent zijn medische en familiale situatie. (STUK 3 + 3A) Verzoeker voegt tevens een recent medisch attest bij dit verzoekschrift. (STUK 6-8)

10.

Het middel is dus gegrond en dient te leiden tot een vernietiging van de beëindiging van het verblijfrecht. Een vernietiging brengt de zaken weer in de toestand waarin ze zich vóór het nemen van de door het arrest vernietigde beslissing bevonden ("status quo ante") (RvS 29 augustus 2012, nr. 220.489), waardoor verzoeker weer een recht op verblijf dient te genieten, hetgeen niet verenigbaar is met de afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten, noch met het opleggen van een inreisverbod als accessorium van dit bevel. Bijgevolg dienen deze volgbeslissingen, die in dezelfde akte aan verzoeker ter kennis werden gebracht en die trouwens eveneens steunen op de hierboven besproken rapporten van de VSSE, eveneens te worden vernietigd."

2.2. In de nota met opmerkingen repliceert de verwerende partij als volgt:

"Verzoekende partij acht voormelde bepalingen geschonden aangezien onvoldoende individueel onderzoek zou zijn verricht naar de ernstige bedreiging die zij vormt voor de nationale veiligheid. Verzoeker betwist dat hij banden zou hebben met Hizb-ut-Tahrir (hierna: 'HuT') en dat deze groepering werkelijk een gevaar vormt voor de nationale veiligheid. Ten slotte beweert verzoeker dat hij nooit werd uitgenodigd op 11.10.2021 ten einde nuttige documenten en elementen aan te brengen aan DVZ.

De verweerder stelt vooreerst vast dat nergens in de toelichting bij het eerste middel nader wordt ingegaan op de, blijkens de opgave van beweerdelijk geschonden rechtsregels, door verzoekende partij nochtans voorgehouden schending van artikel 8 EVRM.

Bij gebreke van een weergave in de toelichting van het middel van de wijze waarop de door verzoekende partij vermelde rechtsregel zou zijn geschonden, kan de verweerder zich desbetreffend niet met kennis van zaken verdedigen, zodat het middel vanuit het oogpunt van de opgeworpen schending van deze rechtsregel naar het oordeel van laatstgenoemde om die reden als onontvankelijk dient te worden beschouwd (R.v.St. nr. 39.750, 18.6.1992, Arr. R.v.St. 1992, z.p.).

Betreffende de vermeende schending van art. 2 en 3 van de Wet van 29.07.1991 en van art. 62 Vreemdelingenwet, laat de verweerder verder gelden dat bij lezing van het inleidend verzoekschrift van verzoekende partij blijkt dat zij daarin niet enkel inhoudelijke kritiek levert, maar dat zij er ook in slaagt de motieven vervat in de in casu bestreden beslissing weer te geven en daarbij blijk geeft kennis te hebben van de motieven vervat in de bestreden beslissing.

De verweerder is van oordeel dat o.b.v. deze vaststelling dient te worden besloten dat verzoekende partij het vereiste belang ontbeert bij de betrokken kritiek (cf. R.v.St. nr. 47.940, 14.6.1994, Arr. R.v.St. 1994, z.p.).

De formele motiveringsplicht, vervat in de wetsartikelen waarvan verzoekende partij de schending aanvoert, heeft immers geen ander doel dan het in kennis stellen van de bestuurde van de redenen die ten grondslag liggen aan de te zijnen of te haren opzichte genomen bestuursbeslissing, zodanig dat deze in staat is om te oordelen of het zinvol is om daartegen op te komen met de ter beschikking staande rechtsmiddelen (R.v.St. nr. 60.751, 4.7.1996, T.B.P. 1996, 698), terwijl de voormelde vaststelling impliceert dat deze wettelijke doelstelling is bereikt.

De naleving van de genoemde plicht houdt daarentegen geen verband met de inhoudelijke juridische of feitelijke correctheid van de tot uitdrukking gebrachte motieven (cf. wat inhoudelijke juridische correctheid betreft, naar analogie, Cass., 10.1.1979, Arr. Cass. 1978-79, 522; alsook wat feitelijke correctheid betreft: R.v.St. nr. 44.948, 18.11.1993, Arr. R.v.St. 1993, z.p.; Antwerpen, 16.6.1998, F.J.F. 1998, 693).

Bij lezing van de bestreden beslissing blijkt genoegzaam dat de inhoud daarvan verzoekende partij het genoemde inzicht verschaft en aldus volstaat om haar toe te laten de bedoelde nuttigheidsafweging te maken.

De bestreden beslissing is immers genoegzaam met redenen omkleed, aangezien daarin zowel haar juridische grondslag als haar feitelijke grondslag zijn vermeld.

Deze vermeldingen laten verzoekende partij toe kennis te hebben van de gronden op basis waarvan de Staatssecretaris terecht beslist heeft het verblijfsrecht van de verzoekende partij te beëindigen met bevel om het grondgebied te verlaten en een inreisverbod van 10 jaar en maken dat het doel is bereikt dat met het bestaan van de betrokken formele motiveringsverplichting wordt beoogd.

Het normdoel dat ten grondslag ligt aan de in het besproken middel als geschonden aangeduide wetsartikelen is bereikt en de bestreden beslissing is genoegzaam gemotiveerd.

De uiteenzetting van verzoekende partij kan aan het voorgaande geen afbreuk doen, temeer nu de beschouwingen van verzoekende partij niet dienstig in verband kunnen worden gebracht met de door haar geschonden geachte rechtsregels.

Gelet op het voorgaande is de verweerder de mening toegedaan dat dit aspect van het eerste middel van verzoekende partij onontvankelijk, minstens ongegrond is.

In antwoord op de verzoekende partij haar concrete kritiek, die de inhoud van de bestreden beslissing betreft, laat verweerder gleden dat de beschouwingen van de verzoekende partij niet kunnen worden aangenomen.

Uit de motieven van de bestreden beslissing blijkt zeer duidelijk dat door de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie toepassing is gemaakt van artikel 44bis, §2 van de Vreemdelingenwet, bepaling die luidt als volgt:

“§ 1. Onverminderd de paragrafen 2 en 3, kan de minister of zijn gemachtigde een einde maken aan het verblijf van de burgers van de Unie en hun familieleden om redenen van openbare orde, nationale veiligheid of volksgezondheid.

§ 2. De minister kan een einde maken aan het verblijf van de burgers van de Unie en hun familieleden die krachtens de artikelen 42quinquies en 42sexies een duurzaam verblijfsrecht hebben verkregen, alleen om ernstige redenen van openbare orde of nationale veiligheid.

§ 3. De minister kan een einde maken aan het verblijf van de volgende burgers van de Unie, alleen om dwingende redenen van nationale veiligheid :

1° de burgers van de Unie die op het grondgebied van het Rijk hebben verbleven gedurende de tien voorafgaande jaren;

2° de burgers van de Unie die minderjarig zijn, behalve indien de beslissing noodzakelijk is in het belang van het kind, zoals bepaald in het Verdrag van de Verenigde Naties inzake de rechten van het kind van 20 november 1989.

§ 4. Wanneer de minister of zijn gemachtigde overweegt een beslissing zoals bedoeld in de paragrafen 1, 2 of 3 te nemen, houdt hij rekening met de duur van het verblijf van de burger van de Unie of zijn familielid op het grondgebied van het Rijk, zijn leeftijd, gezondheidstoestand, gezins- en economische situatie, sociale en culturele integratie in het Rijk en de mate waarin hij bindingen heeft met zijn land van oorsprong.”

Na theoretische uiteenzetting omtrent de notie “ernstige redenen van nationale veiligheid”, stelt verzoeker dat in casu een verregaand individueel onderzoek vereist was en dat uit de motieven van de

bestreden beslissing duidelijk de relevante en concrete elementen moeten blijken waaruit kan worden afgeleid dat hij een voldoende ernstige bedreiging vormt voor de nationale veiligheid.

Verweerder merkt op dat door de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie in de bestreden beslissing op ondubbelzinnige wijze werd vastgesteld dat er in onderhavig dossier sprake is van “ernstige redenen” van openbare orde of nationale veiligheid, dewelke de beëindiging van het verblijf van de verzoekende partij noodzakelijk maken voor de bescherming van de nationale veiligheid.

Verweerder laat verder gelden dat uit de omstandige motivering van de bestreden beslissing duidelijk blijkt dat de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie op zeer gedegen wijze heeft overwogen om welke redenen de verzoekende partij een werkelijke, actuele en voldoende ernstige bedreiging voor een fundamenteel belang van de samenleving vormt.

De bestreden beslissing maakt in dit kader onder meer uitdrukkelijk melding van de volgende elementen:

“Op 27/05/1986 stelde de toenmalige Bijzonder Opsporingsbrigade (BOB) een nota op ter attentie van de DVZ dewelke aanhaalt dat u gekend bent als moslimfundamentalist en voor godsdienstige agitatie zorgt door middel van het actief propaganderen van Islamitisch fundamentalisme. Op 20/08/2021 stelde de Veiligheid van de Staat (VSSE) een nota op omtrent u en uw echtgenote A. (...) in het kader van hun wettelijke bevoegdheden inzake extremisme (vrije vertaling): u en uw echtgenote zijn gekend als leden van de Hizb-ut-Tahrir (HuT), ook de Partij van de Bevrijding genoemd. De Hizb-ut-Tahrir (officieel: Hizb-ut-Tahrir al-Islami of Partij van de Islamitische Vrijheid) werd opgericht door een afsplijting van de Palestijnse Moslimbroeders, en is op internationaal niveau gestructureerd. Het is een resolute islamitische groep, wat wil zeggen dat zij de klemtoon leggen op de politieke aspecten. Het ultieme doel van de HuT is de stichting van een mondiaal kalifaat. Om dit doel te bereiken ontwikkelt de groep diverse activiteiten van propaganda. In Europa zijn zij voornamelijk pacifistisch, doch bepaalde buitenlandse regimes behandelden de groep als terroristisch. De HuT zijn eerder afstandelijk tegenover groepen die niet dezelfde doctrine delen en verwerpen de westerse democratie. De groep beschikt in België over een Arabische en een Turkse vleugel. Sinds 2001 trekt u de aandacht van de VSSE omwille van uw activiteiten voor de HuT waaruit blijkt dat u één van de leiders op ons grondgebied bent voor de Turkse tak van de beweging, vooral in het voordeel van een invloedrijke groep in Limburg waar u zeker al sinds 2013 imam bent. Zodoende wordt u beschouwd als zijnde een propagandist van de HuT. De VSSE definieert een propagandist als een extremistische bron, in die zin dat de persoon een invloedrijke positie, referenties en/of een publiek heeft, extremistische inhoud produceert, de chef of leider van een groep is en contacten onderhoudt in extremistische kringen. Uw echtgenote wordt beschouwd als zijnde een activist van de HuT. De VSSE beschouwt de Hizb-ut-Tahrir als een extremistische groepering.”

Uit voormelde overwegingen blijkt niet alleen dat de verzoekende partij reeds sinds oudsher gekend staat als moslimfundamentalist, doch dat hij bovendien zeer recent nog bevestigd werd als één van de leiders van de Turkse tak van de HuT (een extremistische groepering), waarbij de verzoekende partij in diens hoedanigheid als imam gekend staat als propagandist van extremistische inhoud.

Vervolgens wordt door de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie zeer duidelijk toegelicht om welke redenen voormelde vaststellingen als ernstige bedreiging voor de nationale veiligheid moeten worden beschouwd, met name:

“Het begrip nationale veiligheid dekt zowel de interne als de externe veiligheid van een staat. Bijgevolg kunnen de aantasting van het functioneren van instellingen en essentiële openbare diensten, alsook het overleven van de bevolking, het risico van een ernstige verstoring van de externe betrekkingen of van de vreedzame co-existentie van de volkeren, evenals de aantasting van militaire belangen, de nationale veiligheid in gevaar brengen”

Verweerder merkt op dat niet dienstig anders kan worden voorgehouden dan dat door de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie op zeer gedegen gronden werd vastgesteld dat de verzoekende partij een ernstig, reëel en actueel gevaar vormt voor de samenleving.

Verzoeker betwist echter dat hij banden heeft met Hizb-ut-Tahrir (HuT).

Het loutere feit dat verzoeker nooit werd veroordeeld voor zijn functie binnen HuT en een blanco strafregister heeft, volstaat uiteraard niet om afbreuk te doen aan de zeer deugdelijke overwegingen van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie. Verzoeker kan niet dienstig anders voorhouden.

Meer nog, de Staatssecretaris voor asiel en migratie oordeelt immers terecht dat een veroordeling geen *conditio sine qua non* vormt opdat zou kunnen worden besloten tot een “ernstige bedreiging voor de nationale veiligheid”.

Dienaangaande bepaalt de Staatssecretaris voor asiel en migratie het volgende:

“Het is niet omdat u voor bovenstaande feiten nooit veroordeeld werd, dat u daarom geen ernstige bedreiging vormt voor de nationale veiligheid. De bevoegdheid om het verblijf te beëindigen wegens een ernstige bedreiging van de nationale veiligheid vereist immers geen voorafgaande strafrechtelijke vervolging of veroordeling (RVV 27 maart 2018, n° 241.138). “

Het ontbreken van een strafrechtelijke veroordeling omwille van zijn lidmaatschap én functie bij Hizb-ut-Tahrir, sluit niet uit dat de Staatssecretaris voor asiel en migratie, rekening houdend met de concrete gegevens en inlichtingen van de VSSE, oordeelt dat verzoeker een gevaar vormt voor de nationale veiligheid.

Zie ook:

“Het gegeven dat verzoeker niet werd vervolgd of veroordeeld omwille van zijn betrokkenheid bij de Turkse Hezbollah, op grond van zijn vennootschapsrechtelijke activiteiten of zijn rol binnen de vzw El Gazalli impliceert niet dat verweerder niet op basis van de inlichtingen die hem werden meegedeeld door een Belgische veiligheidsdienst zou kunnen oordelen dat hij een gevaar vormt voor de nationale veiligheid.” (RvV nr. 261 989 dd. 11.10.2021)

Verder uit verzoeker kritiek op de door de Staatssecretaris voor asiel en migratie aangehaalde nota's, zijnde de nota dd. 27.05.1986 van de toenmalige Bijzondere Opsporingsbrigade (BOB) en de nota dd. 20.08.2021 van de Veiligheid van de Staat (VSSE).

De nota dd. 27.05.1986 is volgens verzoeker niet meer actueel daar hij sindsdien verblijfsrecht en duurzaam verblijf heeft gekregen in België.

Daar waar verzoeker aanhaalt dat de nota van de BOB dd. 27.05.1986 niet meer actueel zou zijn, laat verweerder gelden dat de bestreden beslissing eveneens wordt gesteund op de nota dd. 20.08.2021, wat een actualisatie vormt van deze uit 1986.

Het is wel degelijk bijzonder pertinent dat de BOB destijds reeds in 1986 heeft vastgesteld dat de verzoekende partij een moslimfundamentalist was, waarbij uit het zeer recente verslag van de VSSE blijkt dat de verzoekende partij kennelijk tot op heden een extremistisch gedachtengoed huldigt en zelfs actief is als één van de leiders van de Belgische tak van een extremistische organisatie.

Terecht overweegt de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie in dit kader als volgt in de bestreden beslissing:

“Reeds op 27/05/1986 stelde de toenmalige Bijzonder Opsporingsbrigade (BOB) een nota op ter attentie van de DVZ dewelke aanhaalt dat u gekend bent als moslimfundamentalist en voor godsdienstige agitatie zorgt door middel van het actief propaganderen van Islamitisch fundamentalisme. Dit toont aan dat uw engagement over de jaren heen groot is en er geenszins sprake is van disengagement daar u tot op de dag van vandaag als een extremistische bron beschouwd wordt door de VSSE. U bent bijgevolg een werkelijke, actuele en voldoende ernstige bedreiging voor het fundamenteel belang van de samenleving.”

Zie in die zin ook:

“De vaststelling dat verzoeker reeds sedert minstens 2006 gekend is bij de VSSE houdt op zich niet in dat verweerder heden, op basis van de inlichtingen die de afgelopen jaren door deze veiligheidsdienst werden verzameld, en waarvan verweerder blijkbaar pas recent op de hoogte werd gesteld, niet zou vermogen te oordelen dat kan worden besloten dat uit verzoekers gedrag, meer specifiek zijn optreden als organisator voor de Turkse Hezbollah, een actuele en voldoende ernstige bedreiging voor een fundamenteel belang van de samenleving voortvloeit.

Gelet op het voorgaande kan verzoeker niet worden gevolgd waar hij meent dat het onredelijk is van verweerder om zich te baseren op inlichtingen van de VSSE en waar hij stelt dat verweerder onterecht redenen van nationale veiligheid heeft weerhouden. Gezien de verslagen van de VSSE, waarvan de actualiteit nogmaals werd bevestigd op 12 maart 2021, kan verzoeker niet stellen dat niet aannemelijk werd gemaakt dat hij een actueel en reëel gevaar vormt voor de nationale veiligheid.” (RvV nr. 261 989 dd. 11.10.2021) (eigen markering)

Geheel ten onrechte laat de verzoeker uitschijnen dat er geen precieze feiten lastens hem zouden weerhouden zijn in de verslagen van de BOB en de Staatsveiligheid. Eenvoudig nazicht van de motieven van de bestreden beslissing leert dat door de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie wel degelijk zeer gedetailleerd werd omschreven welke gedragingen van de verzoekende partij specifiek nopens tot de beëindiging van het verblijf om redenen van nationale veiligheid.

Verweerder stelt tevens vast dat verzoeker inhoudelijk kritiek levert op bovenstaande nota's, “die volgens verzoeker geen solide feitelijke basis hebben”. De Staatssecretaris voor asiel en migratie zou volgens verzoeker onzorgvuldig te werk zijn gegaan door uit de vaststellingen van de BOB en de VSSE af te leiden dat verzoeker een ernstige bedreiging vormt voor de nationale veiligheid.

In zoverre verzoeker beweert dat de nota van de VSSE geen concreet en afdoende bewijs zou vormen om een einde te maken aan zijn recht op verblijf, laat verweerder gelden dat de Staatsveiligheid een instantie is die gespecialiseerd is in het inwinnen, analyseren en verwerken van inlichtingen over activiteiten die de inwendige en/of uitwendige veiligheid van de staat kunnen bedreigen. Verzoeker gaat aldus voorbij aan het feit dat de VSSE, en vroeger ook de BOB, dé instantie bij uitstek is om het gevaar in te schatten van een bepaald individu voor de openbare orde en/of de nationale veiligheid.

Indien een dergelijke instantie in haar verslaggeving op ondubbelzinnige wijze vaststelt dat verzoeker één van de leiders in België is van een extremistische beweging (HuT), vermag de Staatssecretaris voor

Asiel en Migratie zich wel degelijk op dit rapport te steunen, zonder dat de Staatssecretaris er vervolgens toe gehouden is om zelf bijkomend onderzoek te voeren naar de concrete uitspraken/gedragingen van de verzoekende partij.

Eén en ander klemt des te meer nu het zeer recente verslag van de VSSE inhoudelijk overeenstemt met de eerdere vaststellingen van de BOB, in die zin dat de verzoekende partij blijkbaar tot op heden gekend staat als iemand die actief islamitisch fundamentalisme propageert.

Verweerder benadrukt dat, daar waar verzoeker naar analogie verwijst naar het arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen nr. 265 593 dd. 16.12.2021, in casu de bestreden beslissing wel degelijk is gesteund op het persoonlijk gedrag van verzoeker.

In de nota dd. 20.08.2021 van de VSSE wordt immers op ondubbelzinnige wijze het volgende bepaald:

“Depuis 2001, les activités d’H. (...) au sein du HuT, don til apparaît comme l’un des leaders sur notre territoire pour la branche turque du mouvement, ont attiré notre attention, notamment en faveur d’un influent groupuscule basé dans le Limbourg, au sein duquel H. (...) officie au moins depuis 2013 comme imam. A ce titre, Z.H. (...) peut être considéré comme un propagandiste.”

Verzoeker wordt door de staatsveiligheid beschouwd als een propagandist die actief is binnen een beweging die eveneens volgens staatsveiligheid wordt gezien als een extremistische groepering.

De VSSE geeft in haar nota een definitie van ‘een propagandist’, die weinig aan de verbeelding overlaat: *“een extremistische bron, in die zin dat de persoon een invloedrijke positie, referenties en/of een publiek heeft, extremistische inhoud produceert, de chef of leider van een groep is en contacten onderhoudt in extremistische kringen.”*

In de bestreden beslissing wordt, met betrekking tot het effectieve gevaar voor de nationale veiligheid dat van verzoeker uitgaat, melding gemaakt van de volgende elementen:

- Verzoeker is reeds sinds 1986 gekend als moslimfundamentalist die voor godsdienstige agitatie zorgt door middel van het actief propageren van islamitisch fundamentalisme;
- Verzoeker én zijn echtgenote, mevr. S.A. (...), zijn gekend als leden van de Hizb-ut-Tahrir (HuT);
- Verzoeker trekt reeds sinds 2001 de aandacht van de Staatsveiligheid met zijn activiteiten voor HuT én wordt gezien als één van de leiders op het Belgisch grondgebied voor de Turkse tak van de beweging;
- Verzoeker is sinds 2013 imam bij een invloedrijke groep van de beweging in Limburg;
- Het gedachtengoed van verzoeker staat al heel zijn leven haaks op de waarden van de Westerse samenleving;
- Verzoeker wordt door Staatsveiligheid beschouwd als een propagandist, zijnde een persoon die een invloedrijke positie, referenties en/of publiek heeft, extremistische inhoud produceert, de leider van een groep is en contacten onderhoudt in extremistische kringen;
- De echtgenote van verzoeker wordt bovendien door Staatsveiligheid beschouwd als een activist. Dit wordt door de VSSE gezien als een persoon die deelneemt aan de verspreiding van een extremistische ideologie door activiteiten van verspreidingen, het delen op sociale kanalen, deelname aan private of publieke manifestaties, debatten, het publiek ondersteunen van bepaalde activiteiten of extremistische en terroristische groepen, kan deelnemen aan geweldadige acties, etc. zonder zelf een referentie persoon te zijn;
- De groepering waarbinnen verzoeker fungeert als een van de leiders verwerpt de westerse democratie;
- Verzoeker toont over de jaren heen (sinds 1985) een groot engagement in het kader van het actief propageren van islamitisch fundamentalisme en wordt tot op de dag van vandaag door de VSSE op ondubbelzinnige wijze beschouwd als een extremistische bron;

- ...

Het is bijgevolg allerm minst kennelijk onredelijk dat de Staatssecretaris voor asiel en migratie in de bestreden beslissing heeft besloten dat verzoeker een ernstige bedreiging vormt voor de nationale veiligheid.

Nog afgezien van het feit dat de Belgische rechtsorde geen precedentenrechtspraak kent, mist de verwijzing naar het arrest nr. 265.593 dd. 16.12.2021 dan ook grondslag, nu de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie in de bestreden beslissing wel concrete elementen heeft aangevoerd, dewelke specifiek aan de persoon van de verzoekende partij gelinkt worden.

Bij het nemen van de bestreden beslissing heeft de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie zich op kennelijk redelijke wijze gesteund op de zeer recente verslaggeving van de VSSE, alsook op een ouder verslag van de BOB, om op basis hiervan tot de vaststelling te komen dat de verzoekende partij een ernstige bedreiging vormt voor de nationale veiligheid.

zie ook:

“3.15. De Raad herhaalt dat de vaststelling in de bestreden beslissing tot beëindiging van het verblijf dat verzoeker een ernstig gevaar vormt voor de nationale veiligheid duidelijk enkel steunt op de nota's van het OCAD en de VSSE. In zijn nota met opmerkingen werpt verweerder op dat hij vermocht te steunen op deze rapporten van gespecialiseerde instanties en dat hij er niet toe is gehouden om zelf een

bijkomend onderzoek te voeren naar concrete uitspraken of gedragingen van verzoeker. Volgens verweerder stelden het OCAD en de VSSE immers op ondubbelzinnige wijze vast dat er een ernstige bedreiging uitgaat van verzoeker. Zoals verweerder zelf aangeeft, kan hij de dreigingsanalyses van het OCAD en/of de nota's van de VSSE betrekken bij zijn beoordeling van het ernstig gevaar dat van een vreemdeling uitgaat." (RvV nr. 265.593 dd. 16.12.2021)

De kritiek van de verzoekende partij kan dan ook niet aangenomen worden.

Terwijl verzoekende partij zich ook niet dienstig kan beroepen op de vermeende schending van de rechten van verdediging.

"Het volstaat te stellen dat de rechten van verdediging op het administratiefrechtelijk vlak alleen in tuchtzaken bestaan. Derhalve zijn de rechten van verdediging niet van toepassing op administratieve beslissingen die worden genomen in het raam van de Vreemdelingenwet." (R.v.V. nr. 1842 van 20.9.2007)

Daar waar verzoeker stelt dat nergens wordt aangegeven dat redenen van staatsveiligheid zich verzetten tegen het geven van nadere preciseringen, wijst verweerder op artikel 62, §2 van de Vreemdelingenwet, dat luidt als volgt:

"§ 2. De administratieve beslissingen worden met redenen omkleed. De feiten die deze beslissingen rechtvaardigen worden vermeld, behalve indien redenen van Staatsveiligheid zich daartegen verzetten. Wanneer de in artikel 39/79, § 1, tweede lid, bedoelde beslissingen gebaseerd zijn op feiten die beschouwd worden als dwingende redenen van nationale veiligheid wordt in deze beslissingen vermeld dat ze gebaseerd zijn op dwingende redenen van nationale veiligheid in de zin van artikel 39/79, § 3."

Los van het feit dat de bestreden beslissing voldoende concrete elementen met betrekking tot de ernstige dreiging van verzoeker bevat, kan de argumentatie van de verzoekende partij geen afbreuk doen aan het delicate karakter van de in casu aangewende gegevens van de Staatsveiligheid.

Artikel 62, §2 van de Vreemdelingenwet voorziet hierbij een uitdrukkelijke uitzondering op de algemene motiveringsplicht, dit met name telkens zulks vereist is om redenen van staatsveiligheid. Zelfs indien de VSSE bijgevolg over meer gedetailleerde informatie zou beschikken, maakt de verzoekende partij allerm minst aannemelijk dat deze elementen in de bestreden beslissing hadden kunnen of moeten vermeld worden.

Het loutere feit dat dit niet expliciet wordt vermeld, doet geen afbreuk aan de deugdelijkheid van de bestreden beslissing.

Verder houdt verzoeker voor dat HuT "geen werkelijk gevaar is voor de nationale veiligheid". Volgens verzoeker zou verweerder zelf uitdrukkelijk erkennen dat HuT vreedzaam is. Verzoeker meent dat de activiteiten van HuT volledig legaal zijn.

Daar waar verzoeker voorhoudt dat de beweging Hizb-ut-Tahrir geen werkelijk gevaar vormt voor de nationale veiligheid, quod non, laat verweerder gelden dat dergelijke discussie in casu irrelevant is omdat de bestreden beslissing werd genomen op grond van de ernstige dreiging die verzoeker zelf vormt voor de nationale veiligheid.

Zelfs indien de Hut zich op voornamelijk pacifistisch manifesteert in Europa, dan nog doet zulks geen afbreuk aan het feit dat de groepering een extremistische ideologie aanhangt, waarbij in de bestreden beslissing wordt verduidelijkt dat de verzoekende partij een propagandist is van deze extremistische ideologie. Het is specifiek deze vaststelling dewelke de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie ertoe noopt om te besluiten tot ernstige redenen van nationale veiligheid.

Betreffende de ernstige dreiging voor de nationale veiligheid die uitgaat van verzoeker zelf, verwijst verweerder verder naar wat hoger in de repliek op het eerste middel werd uiteengezet.

Ondergeschikt laat verweerder gelden dat, in tegenstelling tot wat verzoeker stelt, nergens in de bestreden beslissing valt te lezen dat Hizb-ut-Tahrir een terroristische groepering uitmaakt. De Staatssecretaris voor asiel en migratie stelt in de bestreden beslissing dat de VSSE Hizb-ut-Tahrir beschouwt als een extremistische groepering, wiens ultieme doel is om een mondiaal kalifaat te stichten.

Het feit dat Hizb-ut-Tahrir dan ook niet voorkomt op de terreurlijst, wat bovendien een niet bindend besluit is, kan geen afbreuk doen aan de motieven van de bestreden beslissing.

Ten onrechte meent de verzoekende partij dat elke activiteit dewelke niet is opgenomen op de terreurlijst per definitie "volledig legaal" te noemen zou zijn, dan wel geen gevaar zou kunnen impliceren voor een fundamenteel belang van de samenleving.

In lijn met het bovenstaande, kan verzoeker evenmin ernstig voorhouden dat zijn "preken beschermd worden door artikel 19 van de Grondwet".

Verweerder laat gelden dat artikel 19 van de Grondwet luidt als volgt:

"De vrijheid van eredienst, de vrije openbare uitoefening ervan, alsmede de vrijheid om op elk gebied zijn mening te uiten, zijn gewaarborgd, behoudens bestraffing van de misdrijven die ter gelegenheid van het gebruikmaken van die vrijheden worden gepleegd."

Uit art. 19 van de Grondwet blijkt dat aan het recht op vrije meningsuiting, gedachten en religie beperkingen kunnen worden gesteld als deze bij wet voorzien zijn.

Verweerder laat gelden dat de voorwaarden voor de inperking van het recht op vrije meningsuiting, zoals voorzien in art. 19 van de Grondwet en art. 9 en art. 10 EVRM, in casu vervuld zijn.

Vooreerst is de inperking bij wet voorzien: in art. 44bis, §2 van de Vreemdelingenwet wordt de mogelijkheid om het verblijfsrecht te beëindigen in geval van een dreiging voor de openbare orde immers uitdrukkelijk voorzien.

Zodoende is aan de voorwaarde dat de beperking bij wet moet worden voorzien, voldaan.

Ten tweede is de inperking noodzakelijk voor de openbare orde én de bescherming van de rechten en vrijheden van anderen.

Verzoeker vormt een ernstige bedreiging voor de nationale veiligheid. Dit werd uitvoerig besproken hoger in het eerste middel. Het antwoord van verwerende partij met betrekking tot de ernstige bedreiging die verzoeker vormt voor de nationale veiligheid wordt hier als herhaald beschouwd.

De belangenafweging in de bestreden beslissing laat dan ook toe vast te stellen dat de bestreden beslissing beantwoordt aan de voorwaarde van de noodzakelijkheid in een democratische samenleving.

Bij de beoordeling van de noodzaak van de bestreden beslissing moet ook rekening worden gehouden met de functie van betrokkene als imam. Als imam heeft de verzoekende partij de taak om de islam in de praktijk te brengen en te onderwijzen. Verzoeker heeft dus een grote invloed op zijn geloofsgemeenschap.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oordeelde recent nog in een arrest nr. 249.495 dd. 22.02.2021 dat het niet kennelijk onredelijk was van de Staatssecretaris om te oordelen, op basis van de feitelijke vaststellingen van de VSSE, dat de vreemdeling specifiek in zijn hoedanigheid van imam een vector vormt voor het verspreiden van extremisme.

“Uit de nota van de VSSE komt ondubbelzinnig naar voren dat verzoekende partij in haar hoedanigheid van imam actief de salafistische interpretatie van de islam verspreidt en zij daarbij een trouw publiek van jonge – en bijgevolg beïnvloedbare – moslims aantrekt. Zij preekt op een zeer fanatieke manier en laat zich ook uit over gevoelige en politieke onderwerpen. Onder haar aanhouders zitten ook moslims die gekend staan als aanhangers van het jihadistisch salafisme. Verder blijkt ook dat verzoekende partij telefonisch contact onderhoudt met aanhangers van ISIS en Al Qaeda. Verzoekende partij blijkt aldus een aantrekkingspool te zijn voor extremisten wat dan weer de bevestiging inhoudt dat zijzelf een extremistische visie verspreidt. Extremisten wordt immers aangetrokken door een extremistisch discours. Zij kan dan ook op het eerste gezicht niet overtuigen waar zij stelt dat zij geen extremistisch gedachtengoed genegen zou zijn. Haar betoog dat zij de achtergrond niet kent van degenen die haar contacteren is voorts weinig overtuigend in het licht van de vaststelling dat zij niet alleen Belgische contacten heeft met een bedenkelijke achtergrond, maar tevens buitenlandse contacten met dergelijke achtergrond. Of verzoekende partij voorts al dan niet in kleinere groep een nog extremere variant van het salafisme zou propageren, doet niets af aan het feit dat zij publiekelijk op fanatieke wijze de salafistische interpretatie van de islam verspreidt, daarbij een jong en beïnvloedbaar publiek aantrekt, waarbij ook niet uit het oog mag verloren worden dat zij ook lessen islam geeft aan kinderen die zo mogelijks nog beïnvloedbaarder zijn, alsook een extremistisch publiek aantrekt en zij een vector vormt voor het verspreiden van extremisme.

(...)In de bestreden beslissing is uiteengezet welke feitelijkeheden aan de grondslag liggen van het besluit dat verzoekende partij een gevaar vormt voor de nationale veiligheid. Zoals duidelijk blijkt is de beëindiging van het verblijf en het bevel om het grondgebied te verlaten om die reden bij wet voorzien. Het vrijwaren van de nationale veiligheid vormt ook een legitiem doel. Gelet op de bespreking hoger maakt verzoekende partij ook niet aannemelijk dat de bestreden beslissing in casu disproportioneel zou zijn. Verzoekende partij maakt een schending van artikel 9 EVRM op het eerste gezicht niet aannemelijk.” (RvV nr. 249.495 dd. 22.02.2021)

Verzoekende partij kan dus niet ernstig voorhouden dat hij zijn vrijheid van meningsuiting, gedachtengoed en religie geschonden acht, immers is aan alle voorwaarden aangaande de beperking op dit recht voldaan.

Daar waar verzoeker stelt dat “mocht er een ernstige bedreiging uitgaan van HuT zouden de leden ervan nooit asiel krijgen in ons land”, laat verweerder gelden dat deze kritiek, samen met de verwijzing naar twee andere arresten van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, weinig ernstig te noemen is.

Zoals door verweerder reeds uitvoerig werd uiteengezet, is de bestreden beslissing immers gesteund op het feit dat het persoonlijke gedrag van verzoeker een ernstige dreiging vormt voor de nationale veiligheid.

De loutere bewering dat andere leden van Hizb-ut-Tahrir - waarmee verzoeker lijkt toe te geven ook tot deze groepering te behoren - asiel verkregen, doet geen afbreuk aan de motieven van de bestreden beslissing.

Ten slotte houdt verzoeker voor dat hij nooit werd uitgenodigd op 11.10.2021 om alle documenten en elementen aan te brengen die de beslissing kunnen beïnvloeden.

Verweerder benadrukt dat verzoeker wel degelijk de vragenlijst heeft afgehaald op 26.10.2021 en hiervan dus op de hoogte was, wat ook in de bestreden beslissing wordt weergegeven. (stuk 1).

Een schending van het fair play beginsel kan niet worden aangenomen.

De Staatssecretaris voor asiel en migratie handelde daarbij na grondig onderzoek van de elementen die de concrete situatie van de verzoekende partij daadwerkelijk kenmerken en die verzoekende partij tijdig had voorgelegd, en conform de ter zake toepasselijke rechtsregels, het zorgvuldigheidsbeginsel inclus. Het eerste middel is onontvankelijk, minstens ongegrond. Het kan niet worden aangenomen."

2.3. Ter terechtzitting van 3 juni 2022 betoogt de advocaat van de verzoekende partij dat het niet duidelijk is wat de verzoekende partij precies heeft gedaan, dat zij daar het raden naar hebben, dat zij betwisten dat de verzoekende partij een leider en propagandist is van het HuT. De advocaat stelt dat de verzoekende partij sinds 2013 aan de slag is als imam en aldus vóór het verkrijgen van een F-kaart, waarna zij zeven jaar ongestoord in België kon verblijven, dat hij zich afvraagt wat de verzoekende partij eigenlijk is en welke extremistische inhoud zij produceert, dat er geen enkel concreet feit is waaruit zou blijken dat zij als imam gelinkt is aan HuT en dat zij een propagandist zou zijn en een leider die extremistische inhoud verspreidt. Hij stelt dat de verzoekende partij betwist dat zij een leider is van HuT, doch niet kan bewijzen dat zij het niet is.

2.4. De verwerende partij repliceert ter terechtzitting dat de verzoekende partij niet wordt beschouwd als een gevaar omdat zij imam is en lid van een erkende godsdienst, noch omdat zij predikt, maar omwille van wat zij predikt. Zij stelt dat dit uitvoerig werd uiteengezet in de bestreden beslissing en dat verwezen werd naar nieuwe documenten waaruit de actuele situatie blijkt, dat uitvoerig wordt gemotiveerd waarom de verzoekende partij een effectief gevaar is voor de nationale veiligheid, dat dit ondubbelzinnig blijkt uit de rapporten van de Veiligheid van de Staat (hierna: de VSSE) en de Bijzondere Opsporingsbrigade (hierna: de BOB).

2.5. Bij de beoordeling van het zorgvuldigheidsbeginsel baseert de Raad zich op de formele zorgvuldigheidsnorm. De formele zorgvuldigheidsnorm verplicht de overheid een beslissing zorgvuldig voor te bereiden, rekening houdend met de stukken en hun inhoud, en dit vaak in samenhang met specifieke bepalingen uit de Vreemdelingenwet (zie C. ADAM, e.a., 'De algemene beginselen van behoorlijk bestuur in het vreemdelingencontentieux' in *10 jaar Raad voor Vreemdelingenbetwistingen: daadwerkelijke rechtsbescherming*, Die Keure, 2017, 127-140).

2.6. De aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel wordt onderzocht in het licht van artikel 44bis, §2 van de Vreemdelingenwet op grond waarvan de bestreden beslissing is genomen en waarvan de verzoekende partij eveneens de schending aanvoert.

Artikel 44bis, §2 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

"§ 2. De minister kan een einde maken aan het verblijf van de burgers van de Unie en hun familieleden die krachtens de artikelen 42quinqüies en 42sexies een duurzaam verblijfsrecht hebben verkregen, alleen om ernstige redenen van openbare orde of nationale veiligheid."

Artikel 45, §2 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

"§ 2. De in de artikelen 43 en 44bis bedoelde beslissingen moeten in overeenstemming zijn met het evenredigheidsbeginsel en uitsluitend gebaseerd zijn op het persoonlijk gedrag van de betrokken burger van de Unie of zijn familielid. Eerdere strafrechtelijke veroordelingen zijn als zodanig geen reden voor dergelijke beslissingen. Het gedrag van de burger van de Unie of van zijn familielid moet een werkelijke, actuele en voldoende ernstige bedreiging voor een fundamenteel belang van de samenleving zijn. Motiveringen die los staan van het individuele geval of met algemene preventieve redenen verband houden, mogen niet worden aangevoerd. Om te beoordelen of de burger van de Unie of zijn familielid een gevaar voor de openbare orde of de nationale veiligheid vormt, kan de minister of zijn gemachtigde, bij de afgifte van de verklaring van inschrijving of van de verblijfskaart van familielid van een burger van de Unie, en als hij het onontbeerlijk acht, aan de lidstaat van oorsprong en, eventueel aan andere lidstaten, inlichtingen vragen over de gerechtelijke antecedenten van de betrokkene. Deze raadpleging mag geen systematisch karakter dragen."

2.7. Deze bepalingen werden ingevoegd door de wet van 24 februari 2017 tot wijziging van de Vreemdelingenwet. Deze wet is in werking getreden op 29 april 2017.

De wet van 24 februari 2017 kadert in de strijd tegen het terrorisme en de radicalisering. Hierbij worden de middelen aan de administratie gegeven om sneller en efficiënter op te treden als de openbare orde of de nationale veiligheid is bedreigd. De procedureregels die bestonden om een einde te stellen aan het verblijf van vreemdelingen werden in dit verband aangepast. In de memorie van toelichting werd het als volgt geformuleerd:

“De procedureregels van toepassing op de vreemdelingen die een gevaar zijn voor de openbare orde of de nationale veiligheid, zijn zwaar en beletten de administratie snel te reageren. Ze zijn bovendien niet meer aangepast aan de realiteit en verhinderen de administratie om op te treden in situaties waar haar tussenkomst nochtans noodzakelijk is. Om de bevoegde overheden in staat te stellen de openbare orde en de nationale veiligheid beter te garanderen, worden de procedureregels vereenvoudigd en efficiënter gemaakt:

- de terugwijzings- en uitzettingsbesluiten verdwijnen; het bevel om het grondgebied te verlaten wordt de enige maatregel tot verwijdering ten aanzien van elke vreemdeling, welke zijn verblijfssituatie ook is;*
- de Koning speelt geen rol meer in het beslissingsproces: in principe zal alleen de minister of zijn gemachtigde bevoegd zijn; de beslissingsbevoegdheid zal echter voorbehouden zijn aan de minister wat welbepaalde categorieën van vreemdelingen betreft, gelet op hun verblijfssituatie;*
- het voorafgaand advies van de Commissie van advies voor vreemdelingen zal niet meer vereist zijn;*
- de verhoogde bescherming die welbepaalde categorieën van vreemdelingen genieten, wordt grondig hervormd;*
- de onderdanen van derde landen die een bedreiging vormen voor de openbare orde of de nationale veiligheid zullen sneller kunnen worden verwijderd; voortaan zal de termijn die in principe toegekend wordt om het grondgebied te verlaten in dezelfde gevallen en onder dezelfde voorwaarden die van toepassing zijn op elke onderdaan van een derde land die het voorwerp uitmaakt van een verwijderingsmaatregel kunnen worden verminderd;*
- momenteel is een teruggewezen of uitgezette vreemdeling automatisch het voorwerp van een inreisverbod van 10 jaar; voortaan zal elke vreemdeling die om redenen van openbare orde of nationale veiligheid een bevel om het grondgebied te verlaten krijgt, het voorwerp kunnen uitmaken van een inreisverbod waarvan de duur zal variëren al naargelang het geval; (...)” (Parl.St. Kamer 2016-17, nr. 2215/001, p. 7).*

De wetgever voorziet in een trapsgewijs systeem om een einde te stellen aan het verblijf van een vreemdeling om redenen van openbare orde of nationale veiligheid, dat afhankelijk is van de verblijfsstatus van de betrokkene. Dit systeem ziet er als volgt uit:

- “– artikel 7 van de wet zal worden toegepast op de onderdanen van derde landen die toegelaten noch gemachtigd zijn tot het verblijf in België, of die in het kader van een kort verblijf in België zijn;*
- artikel 21 van de wet zal worden toegepast op de onderdanen van derde landen die gemachtigd zijn tot een beperkt of onbeperkt verblijf van meer dan drie maanden op het grondgebied;*
 - artikel 22 van de wet zal worden toegepast op de onderdanen van derde landen die in België de status van langdurig ingezetene genieten of er gevestigd zijn; dit geldt eveneens voor de onderdanen van derde landen die toegelaten of gemachtigd zijn tot een verblijf van meer dan drie maanden in het Rijk (beperkt of onbeperkt verblijf) sinds minstens 10 jaar en die er sindsdien ononderbroken verblijven;*
 - artikel 44bis, §§ 1 en 3, en artikel 45 van de wet zullen worden toegepast op de burgers van de Unie, hun familieleden, en de onderdanen van derde landen die met hen zijn gelijkgesteld;*
 - artikel 44bis, §§ 2 en 3 en artikel 45 van de wet zullen worden toegepast op de burgers van de Unie, hun familieleden en de onderdanen van derde landen die met hen zijn gelijkgesteld, die het recht op duurzaam verblijf in België hebben verkregen” (Parl.St. Kamer 2016-17, nr. 2215/001, p.16).*

De begrippen ‘openbare orde’ en ‘nationale veiligheid’ werden nader toegelicht in de voorbereidende werken, waarbij werd benadrukt dat de begrippen “rechtstreeks uit de richtlijnen” werden gehaald: “Zo geven sommige richtlijnen inzake legale migratie in hun preambule aan dat het begrip “openbare orde” de veroordeling wegens het plegen van een ernstig misdrijf kan omvatten en dat de begrippen “openbare orde” en “binnenlandse veiligheid” tevens gevallen omvatten van behoren tot of steun verlenen aan een vereniging die het terrorisme steunt of ook nog het feit extremistische doelstellingen te huldigen of te hebben gehuldigd (14e overweging, van richtlijn 2003/86/EG; 8e overweging van richtlijn 2003/109/EG; 36e overweging van richtlijn 2016/801/EU)”. Tevens wordt het belang van de rechtspraak van het Hof van Justitie in deze benadrukt. Zo kan gelezen worden dat “Uit zijn rechtspraak blijkt dat

“[...] de lidstaten weliswaar in wezen vrij blijven om de eisen van de openbare orde af te stemmen op hun nationale behoeften, die per lidstaat en per tijdsgewricht kunnen verschillen [...]”. Maar “[...] in de context van de Unie, met name omdat zij een afwijking rechtvaardigen van een verplichting die bedoeld is om de eerbiediging van de grondrechten van derdelanders bij hun verwijdering uit de Unie te verzekeren (moeten deze eisen) restrictief worden opgevat, zodat de inhoud ervan niet eenzijdig door de onderscheiden lidstaten kan worden bepaald zonder controle door de instellingen van de Unie.” Het begrip openbare orde veronderstelt volgens de wetgever *“hoe dan ook, naast de verstoring van de maatschappelijke orde die bij elke wetsovertreding plaatsvindt, [...] dat er sprake is van een werkelijke, actuele en voldoende ernstige bedreiging die een fundamenteel belang van de samenleving aantast (arrest Z. Zh., van 11 juni 2015, C-554-13, EU:C:2015:377, punten 48 en 50 en vermelde rechtspraak; arrest H.T., van 24 juni 2015, C 373-13, EU:C:2015:413, punt 79; arrest Byankov, C-249/11, EU:C:2012:608, punt 40 en vermelde rechtspraak)”*(Parl.St. Kamer, 2016-17, nr. 2215/001, pp.19-20).

De wetgever benadrukte dat er een onderscheid moet worden gemaakt tussen *“redenen van openbare orde”*, *“ernstige redenen van openbare orde”* en *“dwingende redenen van openbare orde”* en dat deze gradaties ook gelden voor de nationale veiligheid. Opnieuw benadrukt de wetgever dat de begrippen afkomstig zijn uit *“Europese akten”* en dat de begrippen conform de rechtspraak van het Hof van Justitie moeten worden geïnterpreteerd. Voor wat betreft het begrip *“ernstige redenen van openbare orde”*, wordt dit door de wetgever omschreven als de vertaling van *“het idee dat de omstandigheden van het geval een belangrijkere graad van ernst moeten vertonen”* dan gewone redenen van openbare orde. De wetgever benadrukte voorts dat wanneer de overheid overweegt een einde te maken aan het verblijf om redenen van openbare orde of nationale veiligheid zij *“geval per geval, [moet] nagaan of de bedreiging die de betrokkene vertegenwoordigt wel voldoende ernstig is om dat te doen, gelet op zijn verblijfsstatus. Daartoe moeten alle relevante gegevens, feitelijke en juridische, die specifiek zijn voor het geval in aanmerking worden genomen. Verscheidene factoren kunnen zo van invloed zijn op de ernst van de bedreiging, zoals de aard of de omvang van de feiten, de aard en de ernst van de opgelopen of uitgesproken sancties, de juridische en/of politieke context van de feiten, zowel op nationaal als op internationaal vlak, de status van het slachtoffer, de graad van verantwoordelijkheid of betrokkenheid van de betrokkene, de sociale of beroepsstatus van de betrokkene, zijn neiging tot herhaling of tot volhouden van zijn gedrag, de modus operandi, enzovoort. Zo kan, conform de rechtspraak van het Hof van Justitie, het begrip “ernstige redenen van openbare orde of nationale veiligheid” het deelnemen aan of ondersteunen van terroristische activiteiten of van een terroristische organisatie (arrest H.T., 24 juni 2015, C- 373/13, ECLI:EU:C:2015:413), de aan de drugshandel gerelateerde criminaliteit (arrest Tsakouridis, 23 november 2011, C-145/09, EU:C:2010:708; arrest Calfa, 19 januari 1999, C-348/96, EU:C:1999:6; arrest Orfanopoulos en Oliveri, 29 april 2004, C-482/01 en C-493/01, EU:C:2004:262), de daden van seksueel misbruik of verkrachting jegens een minderjarige, de mensenhandel en de seksuele uitbuiting van vrouwen en kinderen, de illegale handel in drugs, de illegale wapenhandel, het witwassen van geld, de corruptie, de vervalsing van betaalmiddelen, de cybercriminaliteit en de georganiseerde misdaad (arrest P.I., 22 mei 2012, C-348/09, EU:C:2012:300), of nog de fiscale fraude (arrest Aladzhev, 17 november 2011, C-434/10, EU:C:2011:750), dekken.”* De wetgever benadrukte wel *“dat zelfs bij dergelijke feiten de bevoegde overheid elke situatie in zijn geheel moet onderzoeken, zodat er niet automatisch een einde aan het verblijf kan worden gemaakt om “ernstige redenen van openbare orde of nationale veiligheid”*. Het kan immers voorkomen dat de omstandigheden van de zaak niet de graad van ernst hebben die vereist is om als zodanig te worden gekwalificeerd. In het licht van de bovenvermelde arresten kunnen daarentegen de feiten die toelaten te besluiten tot het bestaan van *“ernstige redenen van openbare orde of nationale veiligheid”* ook heel goed vallen, in bijzonder ernstige omstandigheden, onder het begrip *“dwingende redenen van nationale veiligheid”*. Het feit bijvoorbeeld een persoon toevallig of bij een passionele misdaad te hebben gedood zal niet op dezelfde manier worden bekeken als een moord die perfect georkestreerd is of in bende is gepleegd of deel uitmaakt van een serie moorden. Zo zal ook het bezit van drugs voor persoonlijk gebruik een heel ander karakter hebben dan het vervoeren van drugs in het kader van een georganiseerde drugshandel in een stad of op internationale schaal.” (Parl.St. Kamer, 2016-17, nr. 2215/001, p. 22-25).

Maatregelen die worden genomen ter bescherming van de openbare orde, zoals een beëindiging van verblijf, mogen uitsluitend gebaseerd zijn op het persoonlijk gedrag van de betrokken vreemdeling waaruit een werkelijke, actuele en voldoende ernstige bedreiging voor een fundamenteel belang van de samenleving blijkt, zoals artikel 45, §2 van de Vreemdelingenwet stipuleert (zie in deze zin HvJ 13 september 2016, C-165/14, Rendon Marin, pt. 59-61). Dit impliceert een individueel onderzoek van het voorliggende geval.

Het komt de staatssecretaris toe om op individuele basis te onderzoeken wat in het persoonlijk gedrag van een vreemdeling of in de strafbare feiten die deze vreemdeling heeft gepleegd een werkelijke, actuele en voldoende ernstige bedreiging voor een fundamenteel belang van de samenleving vormt die ter bescherming van de openbare orde of de nationale veiligheid een beslissing die een beperking van het inreisrecht of het verblijfsrecht van een vreemdeling inhoudt, kan rechtvaardigen (HvJ 13 september 2016, C-304/14, CS, pt. 46).

Uit wat voorafgaat vloeit voort dat de toepassing van artikel 44bis, §2 van de Vreemdelingenwet een verregaand individueel onderzoek vereist en dat uit de motieven van de beslissing de door de betrokkene gestelde concrete, relevante en bewezen handelingen, die steun vinden in het administratief dossier, moeten blijken waaruit kan worden afgeleid dat hij een voldoende ernstige bedreiging vormt voor de nationale veiligheid en die de beëindiging van diens recht op verblijf rechtvaardigen.

2.8. In de bestreden beslissing tot beëindiging van het verblijf wordt gesteld dat *“[u]it uw administratief dossier [...] elementen van nationale veiligheid [blijken] die aantonen dat u een bedreiging vormt voor de Belgische samenleving”*. Deze elementen worden aangewend om het recht op verblijf van de verzoekende partij te beëindigen, om haar te bevelen het grondgebied te verlaten zonder termijn voor vrijwillig vertrek en om haar een inreisverbod met een geldigheidsduur van tien jaar op te leggen.

2.9. In de bestreden beslissing tot beëindiging van het verblijf wordt, om te onderbouwen dat de verzoekende partij een ernstig gevaar vormt voor de nationale veiligheid, de informatie uit de nota van de BOB van 27 mei 1986 en de nota van de VSSE van 20 augustus 2021 aangewend en dit als volgt:

“Op 27/05/1986 stelde de toenmalige Bijzonder Opsporingsbrigade (BOB) een nota op ter attentie van de DVZ dewelke aanhaalt dat u gekend bent als moslimfundamentalist en voor godsdienstige agitatie zorgt door middel van het actief propaganderen van Islamitisch fundamentalisme.

Op 20/08/2021 stelde de Veiligheid van de Staat (VSSE) een nota op omtrent u en uw echtgenote A. (...) in het kader van hun wettelijke bevoegdheden inzake extremisme (vrije vertaling): u en uw echtgenote zijn gekend als leden van de Hizb-ut-Tahrir (HuT), ook de Partij van de Bevrijding genoemd. De Hizb-ut-Tahrir (officieel: Hizb-ut-Tahrir al-Islami of Partij van de Islamitische Vrijheid) werd opgericht door een afsplijting van de Palestijnse Moslimbroeders, en is op internationaal niveau gestructureerd. Het is een resolute islamitische groep, wat wil zeggen dat zij de klemtoon leggen op de politieke aspecten. Het ultieme doel van de HuT is de stichting van een mondiaal kalifaat. Om dit doel te bereiken ontwikkelt de groep diverse activiteiten van propaganda. In Europa zijn zij voornamelijk pacifistisch, doch bepaalde buitenlandse regimes behandelden de groep als terroristisch. De HuT zijn eerder afstandelijk tegenover groepen die niet dezelfde doctrine delen en verwerpen de westerse democratie. De groep beschikt in België over een Arabische en een Turkse vleugel. Sinds 2001 trekt u de aandacht van de VSSE omwille van uw activiteiten voor de HuT waaruit blijkt dat u één van de leiders op ons grondgebied bent voor de Turkse tak van de beweging, vooral in het voordeel van een invloedrijke groep in Limburg waar u zeker al sinds 2013 imam bent. Zodoende wordt u beschouwd als zijnde een propagandist van de HuT. De VSSE definieert een propagandist als een extremistische bron, in die zin dat de persoon een invloedrijke positie, referenties en/of een publiek heeft, extremistische inhoud produceert, de chef of leider van een groep is en contacten onderhoudt in extremistische kringen. Uw echtgenote wordt beschouwd als zijnde een activist van de HuT. De VSSE beschouwt de Hizb-ut-Tahrir als een extremistische groepering.”

En:

“(...) aan het gevaar dat u vormt voor de samenleving daar u beschouwd wordt als een propagandist van de HuT, een extremistische groepering die gericht is op een mondiaal kalifaat en de westerse democratie verwerpt. Reeds op 27/05/1986 stelde de toenmalige Bijzonder Opsporingsbrigade (BOB) een nota op ter attentie van de DVZ dewelke aanhaalt dat u gekend bent als moslimfundamentalist en voor godsdienstige agitatie zorgt door middel van het actief propaganderen van Islamitisch fundamentalisme. Dit toont aan dat uw engagement over de jaren heen groot is en er geenszins sprake is van disengagement daar u tot op de dag van vandaag als een extremistische bron beschouwd wordt door de VSSE. U bent bijgevolg een werkelijke, actuele en voldoende ernstige bedreiging voor het fundamenteel belang van de samenleving.”

Op basis van voormelde motieven besluit de staatssecretaris tot het bestaan van elementen omtrent de nationale veiligheid die aantonen dat de verzoekende partij een ernstige bedreiging vormt voor de Belgische samenleving.

2.10. In de nota van de BOB van 27 mei 1986 wordt het volgende gesteld:

“ONDERWERP: Godsdienstige agitatie door Moslim-fundamentalist. Illegaal verblijf.

(...)1. Op 23/5/86 heb ik te vertrouwelijke titel volgende inlichtingen ontvangen:

De Turkse onderdaan H.Z. (...) (...), heeft enige tijd in ons land verbleven als “Imam”, in die functie gestuurd door de Turkse regering. De geldigheidsduur van zijn Dienstpaspoort werd door de Turkse autoriteiten echter NIET verlengd en hij werd teruggeroepen naar Turkije om daar zijn functie voort te zetten. Reeds meer dan een jaar moest hij terug in Turkije zijn. Hij is echter op illegale wijze in België gebleven waar hij over het algemeen in private Turkse middens verblijft, en er actief propaganda voert voor het Islamistisch fundamentalisme dat volgens hem fanatiek moet beleefd worden.

2. Betrokkene zou onlangs onderkomen hebben gekregen bij het gezin (...) HASSELT. Deze zorgde eveneens voor vervoer samen met vier gebroeders van het gezin Y. (...) (nog niet nader vereenzelvigd), eveneens wonende te HASSELT (...).

3. H.Z. (...) verblijft ook dikwijls te GENK-WINTERSLAG, waar hij bedienaar van de Turkse eredienst was, verbonden aan de moskee aldaar.

4. De dienst vreemdelingenzaken door ons telefonisch gekontakteerd, heeft volgende meegedeeld :

(...) Hij is in België toegekomen op 25/2/1985 en werd in het bezit gesteld van een aankomstverklaring geldig tot 26/5/1985. Hij mocht, na voorlegging van bepaalde attesten, in GENK ingeschreven worden (...) 25/2/1988. Volgens een onderzoek vanwege de Politie GENK zou betrokkene echter België reeds verlaten hebben en heeft hij zich nergens meer aangeboden voor inschrijving. Hij heeft nu op dit ogenblik GEEN geldig verblijfsdokument en zijn Turks paspoort is al evenmin geldig. Bij aantreffen van H.Z. (...) dient de Dienst Vreemdelingenzaken – bureau C – gekontakteerd en zo mogelijk de opsluiting van betrokkene vragen wegens zijn politiek-godsdienstige activiteiten hier.”

In de nota van het VSSE van 20 augustus 2021, wordt het volgende gesteld:

“La Sûreté de l'État suit à votre demande concernant les personnes reprises sous rubrique, lesquelles nous sont connues dans le cadre de nos compétences légales en matière d'extrémisme.

H. (...) (...) et A. (...) (...) nous sont connus comme des membres du Hizb ut-Tahrir (HuT)2, aussi appelé Parti de la Libération (PLI).

Depuis 2001, les activités d'H. (...) au sein du HuT, dont il apparaît comme l'un des leaders sur notre territoire pour la branche turque du mouvement, ont attiré notre attention, notamment en faveur d'un influent groupuscule basé dans le Limbourg, au sein duquel H. (...) officie au moins depuis 2013 comme imam.

À ce titre, Z.H. (...) peut être considéré comme un propagandiste 3, et S.A. (...) comme une activiste du HuT.

Pour rappel, le Hizb-ut-Tahrir est considéré par la Sûreté de l'État comme un mouvement extrémiste.

(...)

2. Le Hizb ut-Tahrir (officiellement : Hizb ut-Tahrir al-Islami ou Parti de Libération Islamique) a été fondé par un dissident des Frères Musulmans palestiniens, et est structuré au niveau international. C'est un groupe résolument islamiste, ce que signifie qu'il met l'accent sur les aspects politiques. Le but ultime du Hizb ut-Tahrir est la fondation d'un califat mondial. En vue d'atteindre ce but, le groupe développe diverses activités de propagande. Essentiellement pacifique en Europe, le groupe a été traité de terroriste par certains régimes étrangers. Le Hizb ut-Tahrir se montre plutôt distant avec les groupes qui ne partagent pas la même doctrine, et rejette la démocratie occidentale. Le groupe dispose dans notre pays d'une aile arabe et d'une aile turque.

3. Un propagandiste est une source d'extrémisme, en ce sens qu'il dispose d'une position influente, de référents, et/ou d'une audience, produit du contenu extrémiste, constitue le chef ou le leader d'un groupe et entretient des contacts dans le milieu extrémiste.

(...)"

Voorts blijkt noch uit de motieven van de bestreden beslissing, noch uit het administratief dossier, noch uit de nota met opmerkingen dat de verwerende partij in dit kader nog over andere relevante stukken betreffende de verzoekende partij beschikt. Er blijkt nergens uit dat de verwerende partij voor het nemen van bestreden beslissing beschikte over bijkomende, al dan niet geclassificeerde, informatie aangaande de gedragingen van de verzoekende partij die geleid hebben tot de profielschets die uit bovenvermelde stukken blijkt.

2.11. De verzoekende partij betoogt onder meer dat de toepassing van artikel 44bis, §2 van de Vreemdelingenwet een verregaand individueel onderzoek vereist en dat uit de motieven van de beslissing de door haar gestelde concrete, relevante en bewezen handelingen, die steun vinden in het administratief dossier, moeten blijken waaruit kan worden afgeleid dat zij een voldoende ernstige bedreiging vormt voor de nationale veiligheid en die de beëindiging van haar recht op verblijf rechtvaardigen. Zij meent dat uit het administratief dossier geen elementen van nationale veiligheid blijken die zouden kunnen aantonen dat zij een ernstige bedreiging vormt voor de Belgische samenleving, dat zij ten stelligste haar banden met HuT betwist, dat zij nooit verhoord werd aangaande de strafbare feiten door het gerecht, dat in de bestreden beslissing enkel verwezen wordt naar nota's van de VSSE van 27 mei 1986 en 20 augustus 2021, dat het eerste verslag niet meer actueel is, dat zij immers erna een duurzaam verblijfsrecht kreeg terwijl dit verslag de verwerende partij reeds gekend was, dat zij bovendien ontkent dat zij actief propaganda voerde voor het Islamfundamentalisme, dat hierbij geen datums en locaties van concrete feiten vermeld staan, laat staan bewezen worden, dat in het verslag van de VSSE van 20 augustus 2021 wordt beweerd doch niet bewezen dat zij een leider en propagandist is van de Turkse tak van HuT, dat zij ten stelligste ontkent ooit ook maar enig contact te hebben gehad met HuT, dat er geen concrete feiten, data of locaties worden vermeld, dat er geen inhoud van de preken wordt bijgebracht, dat er geen kopies zijn van screenshots op Facebook, geen getuigen, geen geluidsfragmenten en niet wordt verwezen naar opsporingstechnieken. De verzoekende partij meent dan ook dat de verwerende partij uiterst onzorgvuldig te werk is gegaan door het standpunt dat zij een bedreiging vormt voor de nationale veiligheid louter te steunen op de weergegeven nota's, die geen solide feitelijke basis hebben. Zij wijst erop dat zij beschikt over een *blanco* strafregister en niet het voorwerp uitmaakt van enige strafvervolgning, dat in de rapporten weliswaar allerhande beweringen worden opgenomen, doch nergens precieze verifieerbare feiten worden weergegeven waardoor zij zich ook niet terdege kan verdedigen. De verzoekende partij benadrukt inzake het gebrek aan een aantoonbare factuele basis het gebrek aan een vermelding van concrete, verifieerbare feiten, uitspraken of 'posts' op sociale media en een verduidelijking van het tijdstip waarop deze handelingen zouden zijn gesteld, het feit dat de inhoud van haar 'preken' nergens nader wordt toegelicht, noch de precieze plaatsen waar of de tijdstippen waarop zij deze zou gehouden hebben en het feit dat de inhoud van de propaganda die zij zou hebben verspreid niet aan het dossier werd toegevoegd. Daarnaast wijst zij er nog op dat nergens wordt aangegeven dat de redenen van staatsveiligheid zich verzetten tegen het geven van nadere preciseringen. De verzoekende partij erkent dat de verwerende partij de nota's van de VSSE kan betrekken bij haar beoordeling van het ernstig gevaar dat van een vreemdeling uitgaat, doch dat dit niet impliceert dat kan worden voorbijgegaan aan de verplichting om de vaststelling dat een vreemdeling effectief een ernstig gevaar vormt voor de nationale veiligheid te gronden op voldoende bewezen handelingen. Zij herhaalt dat nergens een concrete factuele basis wordt toegelicht zodat zij niet in staat wordt gesteld zich erop te verdedigen en alleen maar kan ontkennen, dat er geen afdoende verifieerbare feitelijke grondslag voorhanden is om te besluiten tot het bestaan van ernstige redenen van openbare veiligheid die een beëindiging van het recht op verblijf rechtvaardigen, dat de bestreden beslissing dan ook niet getuigt van een deugdelijk onderzoek en een behoorlijke feitenvinding, dat de verwerende partij geen door haar gestelde concrete, relevante en bewezen handelingen heeft verzameld waarop een beslissing tot beëindiging van verblijf kan worden gesteund, dat het zorgvuldigheidsbeginsel is geschonden en tevens haar rechten van verdediging in het gedrang komen.

2.12. De Raad stelt vast dat de vaststelling in de bestreden beslissing tot beëindiging van het verblijf dat de verzoekende partij een ernstig gevaar vormt voor de nationale veiligheid duidelijk enkel steunt op de nota's van de BOB en de VSSE. In haar nota met opmerkingen werpt de verwerende partij op dat de VSSE een instantie is die gespecialiseerd is in het inwinnen, analyseren en verwerken van inlichtingen over activiteiten die de inwendige en/of uitwendige veiligheid van de staat kunnen bedreigen, dat de VSSE, en vroeger ook de BOB, de instantie bij uitstek is om het gevaar in te schatten van een bepaald individu voor de openbare orde en/of de nationale veiligheid, dat indien een dergelijke instantie in haar verslaggeving op ondubbelzinnige wijze vaststelt dat de verzoekende partij één van de leiders in België is van een extremistische beweging, zij vermog op dit rapport te steunen, zonder dat zij er vervolgens toe gehouden is om zelf bijkomend onderzoek te voeren naar de concrete uitspraken/gedragingen van de verzoekende partij.

2.13. De Raad stelt vast dat de verwerende partij de nota's van de BOB en de VSSE kan betrekken bij haar beoordeling van het ernstig gevaar dat van een vreemdeling uitgaat. Dit impliceert evenwel niet dat zij kan voorbijgaan aan de verplichting om de vaststelling dat een vreemdeling effectief een ernstig gevaar vormt voor de nationale veiligheid te gronden op voldoende bewezen handelingen.

De Raad herhaalt dat een verregaand individueel onderzoek vereist is en dat uit de motieven van de beslissing de door de betrokkene gestelde concrete, relevante en bewezen handelingen, die steun vinden in het administratief dossier, moeten blijken waaruit kan worden afgeleid dat hij een voldoende ernstige bedreiging vormt voor de nationale veiligheid en die de beëindiging van diens recht op verblijf rechtvaardigen.

2.14. De Raad kan enkel, samen met de verzoekende partij, vaststellen dat er geen concrete feiten worden aangehaald in de nota's van de BOB en de VSSE, noch in de bestreden beslissing die betreffende de vastgestelde bedreiging voor de Belgische samenleving die van de verzoekende partij zou uitgaan, volledig gebaseerd is op voormelde nota's.

2.15. Ook uit de nota met opmerkingen blijken deze geenszins. Het louter stellen dat in de bestreden beslissing op zeer gedegen wijze wordt overwogen om welke redenen de verzoekende partij een werkelijke, actuele en voldoende ernstige bedreiging voor een fundamenteel belang van de samenleving vormt, waarna de motieven hieromtrent worden herhaald en wordt gesteld dat uit de voormelde overwegingen niet alleen blijkt dat de verzoekende partij reeds sinds oudsher gekend staat als moslimfundamentalist, doch dat zij bovendien zeer recent nog bevestigd werd als één van de leiders van de Turkse tak van de HuT, een extremistische groepering, waarbij zij in haar hoedanigheid van imam gekend staat als propagandist van extremistische inhoud, dat duidelijk wordt toegelicht om welke redenen voormelde vaststellingen als ernstige bedreiging voor de nationale veiligheid moeten worden beschouwd, en dat niet dienstig anders kan voorgehouden worden dan dat door de verwerende partij op zeer gedegen gronden werd vastgesteld dat de verzoekende partij een ernstig, reëel en actueel gevaar vormt voor de samenleving, volstaat *in casu* geenszins.

Door te benadrukken dat zij gebruik maakte van gespecialiseerde verslaggeving, slaagt de verwerende partij er evenmin in aan te tonen dat de rapporten die zij aanwendt voldoende concrete en bewezen feiten bevatten. Nergens wordt een concrete factuele basis toegelicht of bewijs voorgelegd, zoals de verzoekende partij ook aangeeft. De verzoekende partij wordt niet in staat gesteld zich erop te verdedigen en kan alleen maar ontkennen dat zij banden heeft met HuT en/of hiervan één van de leiders en een propagandist is.

Het herhalen in de nota met opmerkingen dat verzoekende partij reeds sinds oudsher gekend staat als moslimfundamentalist, doch dat zij bovendien zeer recent nog bevestigd werd als één van de leiders van de Turkse tak van de HuT, een extremistische groepering, waarbij zij in haar hoedanigheid van imam gekend staat als propagandist van extremistische inhoud, zoals aangegeven in de nota's van de BOB en de VSSE, brengt geen duidelijkheid over de concrete (actuele) feiten die aan de basis liggen van de bedreiging voor de openbare veiligheid die van haar zou uitgaan. De verwerende partij kan dan ook niet dienstig betogen dat de verzoekende partij ten onrechte laat uitschijnen dat er geen precieze feiten lastens haar zouden weerhouden zijn in de verslagen van de BOB en de VSSE, noch dat eenvoudig nazicht van de motieven van de bestreden beslissing leert dat door de verwerende partij wel degelijk zeer gedetailleerd werd omschreven welke gedragingen van de verzoekende partij specifiek tot de bestreden beslissing hebben geleid.

Ook het betoog dat duidelijk wordt toegelicht in de bestreden beslissing om welke redenen voormelde vaststellingen als ernstige bedreiging voor de nationale veiligheid moeten worden beschouwd, weerlegt de vaststelling niet dat er geen concrete feiten worden aangehaald in de nota's van de BOB en de VSSE, noch in de bestreden beslissing die betreffende de vastgestelde bedreiging voor de Belgische samenleving die van de verzoekende partij zou uitgaan, volledig gebaseerd is op voormelde nota's. Het feit dat uit de bestreden beslissing blijkt waarom het feit dat iemand moslimfundamentalist is en een leider van een extremistische groepering en propagandist van extremistische inhoud is, kan beschouwd worden als ernstige bedreiging voor de nationale veiligheid, neemt immers niet weg dat *in casu* niet blijkt dat concrete feiten worden aangehaald die deze profielschets van de verzoekende partij onderbouwen. Ook betreffende de stelling van de verwerende partij dat een en ander des te meer klemmt nu het recente verslag van de VSSE inhoudelijk overeenstemt met de eerdere vaststellingen van de BOB, in die zin dat de verzoekende partij blijkbaar tot op heden gekend staat als iemand die actief islamitisch fundamentalisme propageert, dient vastgesteld te worden dat het louter bevestigen van het profiel van de verzoekende partij in een recent verslag, niet wegneemt dat *in casu* niet blijkt dat concrete feiten worden aangehaald die deze profielschets van de verzoekende partij onderbouwen.

Hoewel de verwerende partij nog kan gevolgd worden waar zij betoogt dat een veroordeling geen *conditio sine qua non* vormt opdat zou kunnen worden besloten tot een ernstige bedreiging van de

ationale veiligheid en dat het ontbreken van een strafrechtelijke veroordeling omwille van haar lidmaatschap en functie bij HuT op zich niet uitsluit dat de verwerende partij oordeelt dat de verzoekende partij een gevaar vormt voor de nationale veiligheid, kan zij niet gevolgd worden dat het feit dat zij nooit veroordeeld werd voor haar functie binnen HuT en een *blanco* strafregister heeft, niet volstaat om afbreuk te doen aan de zeer deugdelijke overwegingen en dat rekening houdend met de concrete gegevens en inlichtingen van de VSSE kan geoordeeld worden dat de verzoekende partij een gevaar vormt voor de nationale veiligheid, nu deugdelijke overwegingen omtrent concrete feiten die aan de basis liggen van de bedreiging voor de openbare veiligheid die van haar zou uitgaan ontbreken.

Door louter te stellen dat het wel degelijk bijzonder pertinent is dat de BOB destijds reeds in 1986 heeft vastgesteld dat de verzoekende partij een moslimfundamentalist was, waarbij uit het zeer recente verslag van de VSSE blijkt dat zij kennelijk tot op heden een extremistisch gedachtengoed huldigt en zelfs actief is als één van de leiders van de Belgische tak van een extremistische organisatie, en opnieuw te wijzen op de motieven van de bestreden beslissing alsook te stellen dat de verzoekende partij beschouwd wordt als een propagandist die actief is binnen een beweging die eveneens volgens de staatsveiligheid wordt gezien als een extremistische groepering en dat in de nota van de VSSE een definitie wordt gegeven van een propagandist en voorts opnieuw de elementen die opgenomen worden in de bestreden beslissing te herhalen om te besluiten dat het allerm minst kennelijk onredelijk is te besluiten dat de verzoekende partij een ernstige bedreiging vormt voor de nationale veiligheid, weerlegt de verwerende partij geenszins de terechte kritiek dat er geen concrete feiten worden aangehaald in de nota's van de BOB en de VSSE, noch in de bestreden beslissing die betreffende de vastgestelde bedreiging voor de Belgische samenleving die van de verzoekende partij zou uitgaan, volledig gebaseerd is op voormelde nota's. Door enkel te stellen dat er wel concrete elementen werden aangevoerd dewelke specifiek aan de persoon van de verzoekende partij gelinkt worden, toont zij dit geenszins aan.

Waar de verwerende partij nog betoogt dat de argumentatie van de verzoekende partij geen afbreuk kan doen aan het delicate karakter van de *in casu* aangewende gegevens van de staatsveiligheid, dat artikel 62, §2 van de Vreemdelingenwet een uitzondering voorziet op de motiveringsplicht, dat zelfs indien de VSSE over meer gedetailleerde informatie zou beschikken, de verzoekende partij niet aannemelijk maakt dat deze elementen in de bestreden beslissing hadden kunnen of moeten vermeld worden, dat het feit dat dit niet expliciet vermeld wordt geen afbreuk doet aan de deugdelijkheid van de bestreden beslissing, herhaalt de Raad dat noch uit de motieven van de bestreden beslissing, noch uit het administratief dossier, noch uit de nota met opmerkingen blijkt dat de verwerende partij in dit kader nog over andere relevante stukken betreffende de verzoekende partij beschikt. Er blijkt nergens uit dat de verwerende partij voor het nemen van bestreden beslissing beschikte over bijkomende, al dan niet geclassificeerde, informatie aangaande de gedragingen van de verzoekende partij die geleid hebben tot de profielschets die uit bovenvermelde stukken blijkt.

2.16. De verzoekende partij kan dan ook gevolgd worden waar zij stelt dat nergens een concrete factuele basis wordt toegelicht zodat zij niet in staat wordt gesteld zich erop te verdedigen en alleen maar kan ontkennen, dat er geen afdoende verifieerbare feitelijke grondslag voorhanden is om te besluiten tot het bestaan van ernstige redenen van openbare veiligheid, dat de verwerende partij geen door haar gestelde concrete, relevante en bewezen handelingen heeft verzameld waarop een beslissing tot beëindiging van verblijf kan worden gesteund.

De bestreden beslissing tot beëindiging van het verblijf getuigt niet van een deugdelijk onderzoek en een behoorlijke feitenvinding.

2.17. Een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel wordt aannemelijk gemaakt.

2.18. Het eerste middel is in de aangegeven mate gegrond. Dit geeft aanleiding tot de nietigverklaring van de beslissing tot beëindiging van het verblijf.

De overige onderdelen van het eerste middel en de andere door de verzoekende partij aangevoerde middelen worden thans niet verder onderzocht aangezien de eventuele gegrondheid ervan onmogelijk aanleiding kan geven tot een ruimere nietigverklaring van de bestreden beslissing tot beëindiging van het verblijf.

2.19. Een vernietiging brengt de zaken weer in de toestand waarin ze zich vóór het nemen van de door het arrest vernietigde beslissing bevonden ("*status quo ante*") (RvS 29 augustus 2012, nr. 220.489),

waardoor de verzoekende partij thans weer een recht op verblijf geniet, hetgeen niet verenigbaar is met de afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten, noch met het opleggen van een inreisverbod als *accessorium* van dit bevel. Bijgevolg dienen deze volgbeslissingen, die in dezelfde akte aan de verzoekende partij ter kennis werden gebracht, eveneens te worden vernietigd.

3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft een gegrond middel aangevoerd dat leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing. Er is grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als *accessorium* van het beroep tot nietigverklaring, is zonder voorwerp. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 5 januari 2022 tot beëindiging van het verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten en inreisverbod, wordt vernietigd.

Artikel 2

De vordering tot schorsing is zonder voorwerp.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftien juli tweeduizend tweeëntwintig door:

mevr. N. VERMANDER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

N. VERMANDER